

Bruxelles, 23.11.2016
COM(2016) 854 final

2016/0364 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește entitățile exceptate, societățile
financiare holding, societățile financiare holding mixte, remunerarea, măsurile și
competențele de supraveghere și măsurile de conservare a capitalului**

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Motivele și obiectivele propunerii**

Propunerea de modificare a Directivei 2013/36/UE („Directiva privind cerințele de capital” sau „CRD”) face parte dintr-un pachet legislativ care mai cuprinde modificări ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 („Regulamentul privind cerințele de capital” sau „CRR”), ale Directivei 2014/59/UE („Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare” sau „BRRD”) și ale Regulamentului (UE) nr. 806/2014 („Regulamentul privind mecanismul unic de rezoluție” sau „RMUR”).

În ultimii ani, UE a pus în aplicare o reformă substanțială a cadrului de reglementare a serviciilor financiare cu scopul de a consolida reziliența instituțiilor (și anume a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții) care operează în sectorul financiar al UE, reformă bazată în mare măsură pe standardele internaționale convenite cu partenerii internaționali ai UE. Mai concret, pachetul de reforme a inclus Regulamentul (UE) nr. 575/2013 („Regulamentul privind cerințele de capital” sau „CRR”) și Directiva 2013/36/UE („Directiva privind cerințele de capital” sau „CRD”) în ceea ce privește cerințele prudențiale și supravegherea instituțiilor, Directiva 2014/59/UE („Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare” sau „BRRD”) în ceea ce privește redresarea și rezoluția instituțiilor și Regulamentul (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește mecanismul unic de rezoluție („MUR”).

Aceste măsuri au fost luate ca răspuns la criza financiară din perioada 2007-2008 și reflectă standardele convenite la nivel internațional. Deși au consolidat stabilitatea sistemului financiar și reziliența acestuia la numeroase tipuri de șocuri și crize care ar putea apărea în viitor, aceste reforme nu abordează încă în mod cuprinzător toate problemele identificate. Prin urmare, obiectivul prezentelor propuneri este de a completa agenda de reforme prin abordarea deficiențelor rămase nesoluționate și prin punerea în aplicare a anumitor elemente ale reformei care sunt esențiale pentru a asigura reziliența instituțiilor, dar care nu au fost finalizate decât recent de organismele de standardizare la nivel mondial [și anume, Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS) și Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF)]:

- un indicator obligatoriu al efectului de levier care va împiedica instituțiile să aplice creșteri excesive ale efectului de levier, de exemplu pentru a compensa nivelul scăzut de rentabilitate;
- un indicator obligatoriu de finanțare stabilă netă (*net stable funding ratio* - NSFR) care se va baza pe profilurile de finanțare îmbunătățite ale instituțiilor și va stabili un standard armonizat pentru determinarea necesarului de surse de finanțare stabile și pe termen lung de care trebuie să dispună instituțiile pentru a face față perioadelor de criză a pieței și de dificultăți de finanțare;
- cerințe de fonduri proprii (și anume, de capital) mai sensibile la risc pentru instituțiile care fac tranzacții importante cu titluri de valoare și instrumente financiare derivate, pentru a preveni apariția prea multor diferențe între aceste cerințe care nu se bazează pe profilurile de risc ale instituțiilor;
- nu în ultimul rând, noi standarde privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (*total loss-absorbing capacity* - TLAC) a instituțiilor de importanță sistemică globală (G-SII), care vor impune acestor instituții obligația de a dispune de o capacitate mai

mare de absorbție a pierderilor și de recapitalizare, vor aborda interconexiunile din cadrul piețelor financiare globale și vor consolida în continuare capacitatea UE de rezoluție a G-SII aflate în dificultate, reducând în același timp la minimum riscurile pentru contribuabili.

În Comunicarea din 24 noiembrie 2015, Comisia a recunoscut necesitatea unor măsuri suplimentare de reducere a riscului și s-a angajat să prezinte o propunere legislativă bazată pe acordurile internaționale menționate mai sus. Astfel de măsuri de reducere a riscurilor nu numai că vor consolida reziliența sistemului bancar european și încrederea piețelor în acest sistem, ci vor oferi, de asemenea, o bază pentru continuarea progreselor în vederea finalizării uniunii bancare. Necesitatea de a adopta noi măsuri legislative concrete în ceea ce privește reducerea riscurilor în sectorul financiar a fost recunoscută, de asemenea, în concluziile Consiliului ECOFIN din 17 iunie 2016. Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2016 referitoare la uniunea bancară — Raportul anual pe 2015 indică, de asemenea, anumite domenii din cadrul actual de reglementare în care se pot lua măsuri suplimentare.

În același timp, Comisia trebuia să țină seama de cadrul de reglementare existent și de noile evoluții de reglementare de la nivel internațional și să ia măsuri pentru a face față provocărilor care afectează economia UE, în special necesitatea de a promova creșterea economică și crearea de locuri de muncă într-o perioadă în care perspectivele economice sunt incerte. Diverse inițiative de politică majore, cum ar fi Planul de investiții pentru Europa (EFSI) și Uniunea piețelor de capital, au fost lansate pentru a consolida economia Uniunii. Capacitatea instituțiilor de a contribui la finanțarea economiei trebuie consolidată fără ca stabilitatea cadrului de reglementare să fie afectată. Pentru a se asigura că reformele recente din sectorul financiar interacționează bine între ele și cu noile inițiative de politică, precum și cu reformele recente mai ample din sectorul financiar, Comisia a efectuat, pe baza unei cereri de contribuții, o evaluare generală aprofundată a cadrului de reglementare existent în domeniul serviciilor financiare (inclusiv CRR, CRD, BRRD și RMUR). Revizuirea viitoare a standardelor internaționale a fost, de asemenea, evaluată din perspectiva impactului economic mai larg.

Modificările bazate pe evoluțiile internaționale reprezintă o punere în aplicare fidelă a standardelor internaționale în dreptul Uniunii, sub rezerva ajustărilor specifice care reflectă particularitățile UE și considerentele de politică mai generale. De exemplu, dependența mare de finanțarea bancară a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) din UE sau a proiectelor de infrastructură determină ajustări specifice ale reglementărilor care să garanteze menținerea capacității instituțiilor de a finanța aceste întreprinderi și proiecte, întrucât acestea reprezintă coloana vertebrală a pieței unice. Este necesar să se asigure interacțiunea adecvată cu cerințele existente, cum ar fi cele care reglementează compensarea centrală și acoperirea cu garanții reale a expunerilor pe instrumente financiare derivate, sau tranziția treptată către unele dintre noile cerințe. Astfel de ajustări, limitate în timp sau în ceea ce privește domeniul lor de aplicare, nu afectează, așadar, soliditatea generală a propunerilor, care sunt aliniate la nivelul de ambiție de bază al standardelor internaționale.

În plus, pe baza cererii de contribuții, propunerile vizează îmbunătățirea normelor existente. Din analiza efectuată de Comisie a reieșit că actualul cadru poate fi aplicat într-un mod mai proporțional, care să țină cont în special de situația instituțiilor mai mici și mai puțin complexe în cazul cărora unele dintre cerințele actuale legate de divulgarea informațiilor, de raportare și de portofoliile de tranzacționare complexe nu par a fi justificate de considerente de ordin prudential. În plus, Comisia a analizat riscurile legate de împrumuturile pentru IMM-uri și pentru finanțarea proiectelor de infrastructură și a constatat că, pentru unele dintre aceste împrumuturi, s-ar justifica aplicarea unor cerințe de fonduri proprii mai reduse decât cele

aplicate în prezent. În consecință, prezentele propuneri vor corecta aceste cerințe și vor duce la un cadru prudential mai proporțional pentru instituții. Capacitatea instituțiilor de a finanța economia va fi astfel consolidată, fără a se afecta stabilitatea cadrului de reglementare.

În sfârșit, Comisia a evaluat, în strânsă cooperare cu Grupul de experți pentru activități bancare, plăți și asigurări, aplicarea opțiunilor și marjelor de apreciere prevăzute de CRD și CRR. Pe baza acestei analize, prezenta propunere vizează să elimine anumite opțiuni și marje de apreciere legate de dispozițiile privind efectul de levier, expunerile mari și fondurile proprii. Se propune eliminarea posibilității de a crea noi creanțe privind impozitul amânat garantate de stat care nu se bazează pe profitabilitatea viitoare și care ar fi exceptate de la deducerea din capitalul de reglementare.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Mai multe elemente ale propunerilor privind CRD și CRR se bazează pe revizuirii inerente, în timp ce alte adaptări ale cadrului de reglementare în domeniul financiar s-au impus ca urmare a evoluțiilor ulterioare, cum ar fi adoptarea BRRD, stabilirea unui mecanism unic de supraveghere și activitatea desfășurată de Autoritatea bancară europeană (ABE) și la nivel internațional.

Propunerea introduce modificări ale legislației existente, astfel încât aceasta să devină pe deplin compatibilă cu dispozițiile de politică existente în ceea ce privește cerințele prudenciale pentru instituții, supravegherea acestora și cadrul de redresare și rezoluție.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

După patru ani de la aprobarea de către șefii de stat sau de guvern a creării unei uniuni bancare, s-au creat doi piloni ai uniunii bancare - supravegherea unică și rezoluția unică - care se bazează pe fundația solidă a unui cadru unic de reglementare pentru toate instituțiile din UE. Deși s-au realizat progrese importante, sunt necesare măsuri suplimentare pentru finalizarea uniunii bancare, inclusiv crearea unui sistem unic de garantare a depozitelor.

Revizuirea CRR și a CRD face parte din măsurile de reducere a riscurilor care sunt necesare pentru consolidarea în continuare a rezilienței sectorului bancar și care sunt aplicate în paralel cu introducerea treptată a sistemului european de asigurare a depozitelor (EDIS). În același timp, scopul revizuirii este de a asigura în continuare un cadru unic de reglementare pentru toate instituțiile din UE, atât în cadrul uniunii bancare, cât și în afara acesteia. Obiectivele generale ale acestei inițiative, astfel cum sunt descrise mai sus, sunt pe deplin compatibile și coerente cu obiectivele fundamentale ale UE care vizează promovarea stabilității financiare, reducerea probabilității și a amplitudinii sprijinului din partea contribuabililor în cazul rezoluției unei instituții, precum și contribuția la finanțarea durabilă și armonioasă a activității economice, care favorizează un nivel înalt de competitivitate și protecție a consumatorilor.

Aceste obiective generale sunt, de asemenea, aliniate la obiectivele stabilite prin alte inițiative majore ale UE, astfel cum sunt descrise mai sus.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

Propunerile de modificare se bazează pe același temei juridic ca actele legislative care fac obiectul modificărilor, și anume articolul 114 din TFUE pentru propunerea de regulament de modificare a CRR și articolul 53 alineatul (1) din TFUE pentru propunerea de directivă de modificare a CRD IV.

- **Subsidiaritate (pentru competență neexclusivă)**

Obiectivele urmărite de măsurile propuse vizează completarea legislației UE deja existente și, prin urmare, pot fi realizate mai bine la nivelul UE decât prin diverse inițiative naționale. Măsurile naționale care vizează, de exemplu, reducerea efectului de levier al instituțiilor, consolidarea finanțării stabile a acestora și a cerințelor de capital pentru portofoliul de tranzacționare nu ar fi la fel de eficiente pentru asigurarea stabilității financiare ca normele UE, având în vedere libertatea instituțiilor de a se stabili și de a presta servicii în alte state membre și caracterul transfrontalier al prestării serviciilor, al fluxurilor de capital și al integrării pieței care rezultă din această libertate. Dimpotrivă, măsurile naționale ar putea să denatureze concurența și să afecteze fluxurile de capital. În plus, adoptarea unor măsuri naționale ar fi dificilă din punct de vedere juridic, având în vedere că CRR reglementează deja chestiunile bancare, inclusiv cerințele privind efectul de levier (raportarea), lichiditatea (în special indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate - LCR) și cerințele privind portofoliul de tranzacționare.

Prin urmare, modificarea CRR și a CRD este considerată cea mai bună opțiune. Aceasta asigură echilibrul adecvat între armonizarea normelor și menținerea flexibilității la nivel național atunci când aceasta este esențială, fără a aduce atingere cadrului unic de reglementare. Modificările ar promova și mai mult aplicarea uniformă a cerințelor prudențiale și convergența practicilor de supraveghere, asigurând totodată condiții de concurență echitabile pe întreaga piață unică a serviciilor bancare. Aceste obiective nu pot fi realizate în mod satisfăcător prin acțiunea individuală a statelor membre. Acest lucru este deosebit de important în sectorul bancar în care numeroase instituții de credit își desfășoară activitatea pe întreaga piață unică a UE. Cooperarea și încrederea depline în cadrul mecanismului unic de supraveghere (MUS) și în cadrul colegiilor de supraveghetori și al autorităților competente din afara MUS sunt esențiale pentru supravegherea eficientă și pe bază consolidată a instituțiilor de credit. Normele naționale nu ar realiza aceste obiective.

- **Proportionalitate**

Proportionalitatea a fost parte integrantă din evaluarea impactului care însoțește propunerea. Toate opțiunile propuse în diferitele domenii de reglementare au fost evaluate din perspectiva obiectivului de proportionalitate; mai mult, lipsa de proportionalitate a normelor existente a fost prezentată ca o problemă aparte. De asemenea, s-au analizat opțiuni specifice care vizează reducerea costurilor administrative și a costurilor de asigurare a conformității pentru instituțiile mai mici (a se vedea secțiunile 2.9 și 4.9 din evaluarea impactului).

- **Alegerea instrumentului**

Se propune ca măsurile să fie puse în aplicare prin modificarea CRR și a CRD printr-un regulament și, respectiv, printr-o directivă. Într-adevăr, măsurile propuse se referă la dispozițiile deja existente sau dezvoltă în continuare aceste dispoziții existente care sunt încorporate în instrumentele juridice menționate (lichiditatea, efectul de levier, remunerarea, proportionalitatea).

În ceea ce privește noul standard privind TLAC aprobat de CSF, se sugerează încorporarea celei mai mari părți a standardului în CRR, întrucât numai un regulament poate asigura aplicarea uniformă necesară, astfel cum este cazul cerințelor existente de fonduri proprii bazate pe risc. Definierea cerințelor prudențiale sub forma unei modificări a CRR ar garanta că aceste cerințe vor fi direct aplicabile pentru G-SII. Acest lucru ar împiedica statele membre să pună în aplicare cerințe naționale diferite într-un domeniu în care se dorește armonizarea deplină pentru evitarea condițiilor de concurență inechitabile. Cu toate acestea, va fi nevoie de un reglaj fin al dispozițiilor legale existente ale BRRD, astfel încât să se garanteze pe deplin

coerența și consecvența cerinței privind TLAC cu cerința minimă privind fondurile proprii și pasivele eligibile (MREL).

Unele dintre modificările propuse ale CRD care afectează proporționalitatea ar lăsa statelor membre un anumit grad de flexibilitate în sensul menținerii unor norme diferite în etapa transpunerii în legislația națională. Acest lucru ar oferi statelor membre opțiunea de a impune norme mai stricte cu privire la anumite aspecte, precum remunerarea și raportarea.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

• Consultări cu părțile interesate

Comisia a organizat diverse inițiative cu scopul de a evalua măsura în care cadrul prudencial existent și viitoarele revizuri ale standardelor internaționale reprezintă cele mai adecvate instrumente pentru realizarea obiectivelor prudenciale pentru instituțiile din UE și dacă acestea vor continua să asigure finanțarea necesară pentru economia UE.

Comisia a lansat, în iulie 2015, o consultare publică privind impactul potențial al CRR și CRD asupra finanțării bancare a economiei UE, punând accentul în special pe finanțarea IMM-urilor și a infrastructurii, iar în septembrie 2015, o cerere de contribuții¹ cu privire la legislația financiară a UE în ansamblul său. Cele două inițiative au vizat obținerea de dovezi empirice și de feedback concret cu privire la i) normele care afectează capacitatea economiei de a se finanța și creșterea economică, ii) sarcinile de reglementare inutile, iii) interacțiunile, inconsecvențele și lacunele din cadrul normelor și iv) normele care au consecințe nedorite. În plus, Comisia a luat cunoștință de punctele de vedere ale părților interesate în cadrul unor analize specifice efectuate cu privire la dispozițiile care reglementează remunerarea² și cu privire la proporționalitatea normelor prevăzute în CRR și CRD. În sfârșit, a fost lansată o consultare publică în contextul studiului contractat de Comisie pentru a evalua impactul CRR asupra finanțării bancare a economiei³.

Toate inițiativele menționate mai sus au oferit dovezi clare privind nevoia de a actualiza și de a completa normele actuale astfel încât i) să se reducă și mai mult riscurile în sectorul bancar și să se reducă astfel dependența de ajutorul de stat și de banii contribuabililor în cazul unei crize și ii) să se consolideze capacitatea instituțiilor de a canaliza finanțarea corespunzătoare către economie.

Anexele 1 și 2 din evaluarea impactului prezintă o sinteză a consultărilor, analizelor și rapoartelor.

¹ A se vedea http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/docs/consultation-document_en.pdf și http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/consultation-document_en.pdf. Cererea de contribuții a vizat acoperirea întregului spectru al reglementării serviciilor financiare. Evaluarea impactului abordează aspecte care se limitează numai la domeniul bancar. Alte aspecte care implică alte segmente din legislația financiară a UE vor fi tratate separat.

² Raportul COM(2016)510 al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 28 iulie 2016 referitor la evaluarea normelor privind remunerarea prevăzute de Directiva 2013/36/UE și de Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

³ Consultarea publică este disponibilă la adresa http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/index_en.htm.

- **Evaluarea impactului**

Evaluarea impactului⁴ a fost discutată cu Comitetul de analiză a reglementării și a fost respinsă la 7 septembrie 2016. În urma respingerii, evaluarea impactului a fost consolidată, adăugându-se în cadrul acesteia i) o explicație îmbunătățită a contextului de politică al propunerii (și anume, relația propunerii cu evoluțiile de politică atât de la nivel internațional, cât și de la nivelul UE), ii) mai multe informații cu privire la opiniile părților interesate și iii) mai multe dovezi privind impactul (atât din perspectiva beneficiilor, cât și din perspectiva costurilor) al diferitelor opțiuni de politică analizate în evaluarea impactului. Comitetul de analiză a reglementării a emis un aviz pozitiv⁵ la 27 septembrie 2016 cu privire la evaluarea impactului în noua versiune trimisă. Propunerea este însoțită de evaluarea impactului. Propunerea rămâne în concordanță cu evaluarea impactului.

După cum reiese din analiza de simulare și din modelarea macroeconomică realizate în cadrul evaluării impactului, se așteaptă costuri limitate în urma introducerii noilor cerințe, în special a noilor standarde de la Basel, cum ar fi cele privind indicatorul efectului de levier și portofoliul de tranzacționare. Se estimează că impactul pe termen lung asupra produsului intern brut (PIB) variază între -0,03 % și -0,06 %, în timp ce creșterea costurilor de finanțare pentru sectorul bancar este estimată la sub 3 puncte de bază, în scenariul cel mai nefavorabil. În ceea ce privește beneficiile, exercițiul de simulare a arătat că resursele publice necesare pentru a sprijini sistemul bancar în cazul unei crize financiare de dimensiuni similare celei din 2007-2008 ar scădea cu 32 %, o scădere de la 51 de miliarde EUR la 34 de miliarde EUR.

- **Adecvarea și simplificarea reglementărilor**

Se estimează că prin menținerea unor metode simplificate de calculare a cerințelor de fonduri proprii s-ar asigura în continuare proporționalitatea normelor pentru instituțiile mai mici. În plus, măsurile suplimentare care vizează creșterea proporționalității pentru anumite cerințe (referitoare la raportare, divulgarea informațiilor și remunerare) ar trebui să reducă sarcinile administrative și de conformitate pentru aceste instituții.

În ceea ce privește IMM-urile, propunerea de recalibrare a cerințelor de fonduri proprii pentru expunerile instituțiilor față de IMM-uri ar avea un efect pozitiv asupra finanțării IMM-urilor. Acest lucru ar avea în primul rând consecințe asupra IMM-urilor ale căror expuneri depășesc în prezent 1,5 milioane EUR, întrucât aceste expuneri nu beneficiază de factorul de sprijinire a IMM-urilor în temeiul normelor actuale.

Alte elemente ale propunerii, în special cele menite să îmbunătățească reziliența instituțiilor la situațiile de criză viitoare, ar urma să contribuie la creșterea sustenabilității creditelor acordate IMM-urilor.

În cele din urmă, se preconizează că măsurile care vizează reducerea costurilor de asigurare a conformității pentru instituții, în special pentru instituțiile mai mici și mai puțin complexe, vor reduce costurile îndatorării pentru IMM-uri.

În ceea ce privește dimensiunea legată de țările terțe, propunerea va consolida stabilitatea piețelor financiare ale UE, reducând astfel probabilitatea și costurile eventualelor efecte de propagare negative pentru piețele financiare mondiale. În plus, modificările propuse vor armoniza în continuare cadrul de reglementare în întreaga Uniune, reducând astfel în mod substanțial costurile administrative suportate de instituțiile din țări terțe care își desfășoară activitatea în UE.

⁴ A se introduce linkul către evaluarea impactului.

⁵ A se introduce linkul către aviz.

Propunerea este în concordanță cu prioritatea Comisiei pentru piața unică digitală.

- **Drepturi fundamentale**

UE s-a angajat să respecte standarde ridicate de protecție a drepturilor fundamentale și este parte la o serie de convenții privind drepturile omului. În acest context, propunerea nu va avea probabil niciun impact direct asupra acestor drepturi, astfel cum au fost enumerate în principalele convenții ale ONU privind drepturile omului, în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care este parte integrantă a tratatelor UE, și în Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO).

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Se preconizează că intrarea în vigoare a modificărilor propuse va începe cel mai devreme în 2019. Modificările sunt strâns legate de alte dispoziții prevăzute în CRR și CRD, care sunt deja în vigoare și care sunt monitorizate din 2014.

BCBS și ABE vor continua să colecteze datele necesare pentru monitorizarea indicatorului efectului de levier și a noilor măsuri în materie de lichidități, astfel încât să se poată realiza în viitor o evaluare a impactului noilor instrumente de politică. Exercițiile regulate efectuate în cadrul procesului de supraveghere și evaluare (*Supervisory Review and Evaluation Process - SREP*) și al simulărilor de criză vor contribui, de asemenea, la monitorizarea impactului noilor măsuri propuse asupra instituțiilor vizate și la evaluarea caracterului adecvat al flexibilității și al proporționalității prevăzute pentru a ține cont de caracteristicile specifice ale instituțiilor mai mici. În plus, serviciile Comisiei vor continua să participe la grupurile de lucru din cadrul BCBS și la grupul operativ comun instituit de Banca Centrală Europeană (BCE) și de ABE, care monitorizează dinamica fondurilor proprii ale instituțiilor și a pozițiilor de lichiditate, la nivel internațional și, respectiv, la nivelul UE.

Setul de indicatori prin care sunt monitorizate progresele către rezultatele care decurg din punerea în aplicare a opțiunilor preferate cuprinde:

În ceea ce privește indicatorul de finanțare stabilă netă (NSFR):

Indicator	NSFR pentru instituțiile din UE
Obiectiv	La data aplicării, 99 % din instituțiile care participă la exercițiul de monitorizare Basel III realizat de ABE vor îndeplini NSFR în procent de 100 % (65 % din instituțiile de credit din grupul 1 și 89 % din instituțiile de credit din grupul 2 îndeplineau NSFR la sfârșitul lunii decembrie 2015)
Sursa datelor	Rapoartele semestriale ale ABE privind monitorizarea Basel III

În ceea ce privește indicatorul efectului de levier:

Indicator	Indicatorul efectului de levier pentru instituțiile din UE
Obiectiv	La data aplicării, 99 % din instituțiile de credit din grupul 1 și din

	grupul 2 vor avea un indicator al efectului de levier de cel puțin 3 % (93,4 % din instituțiile de credit din grupul 1 îndeplineau obiectivul în iunie 2015)
Sursa datelor	Rapoartele semestriale ale ABE privind monitorizarea Basel III

În ceea ce privește IMM-urile

Indicator	Deficitul de finanțare pentru IMM-urile din UE, și anume diferența dintre necesarul de fonduri externe și disponibilitatea fondurilor
Obiectiv	La doi ani de la data aplicării, < 13 % (cea mai recentă cifră cunoscută – 13% la sfârșitul anului 2014)
Sursa datelor	Sondajul SAFE realizat de Comisia Europeană / Banca Centrală Europeană (sfera de acoperire a datelor limitată la zona euro)

În ceea ce privește TLAC:

Indicator	TLAC în cadrul G-SII
Obiectiv	Toate băncile de importanță sistemică globală (G-SIB) din UE ar trebui să atingă obiectivul [$> 16\%$ din activele ponderate la risc (RWA)/ 6% din indicatorul de măsurare a expunerii pentru calcularea indicatorului efectului de levier (LREM) în 2019, $> 18\%$ din activele ponderate la risc (RWA)/ $6,75\%$ din LREM în 2022]
Sursa datelor	Rapoartele semestriale ale ABE privind monitorizarea Basel III

În ceea ce privește portofoliul de tranzacționare:

Indicator	RWA pentru riscurile de piață pentru instituțiile din UE Variabilitatea observată a activelor ponderate la risc din portofoliile agregate prin aplicarea abordării bazate pe modele interne.
Obiectiv	- În 2023, toate instituțiile din UE vor trebui să respecte cerințele de fonduri proprii pentru riscurile de piață conform calibrării finale adoptate în UE. - În 2021, variabilitatea nejustificabilă (și anume variabilitatea care nu este determinată de diferențe în ceea ce privește riscurile subiacente) a rezultatelor modelelor interne între instituțiile din UE ar trebui să fie mai mică decât variabilitatea actuală* a modelelor interne între instituțiile din UE. *Valorile de referință pentru „variabilitatea actuală” a cerințelor privind valoarea la risc (VaR) și capitalul pentru riscurile adiționale (IRC) ar trebui să fie cele estimate în ultimul „Raport

	privind variabilitatea activelor ponderate la risc pentru portofoliile cu risc de piață” al ABE, calculate pentru portofoliile agregate și publicate înainte de intrarea în vigoare a noului cadru privind riscul de piață.
Sursa datelor	Rapoartele semestriale ale ABE privind monitorizarea Basel III Raportul ABE privind variabilitatea activelor ponderate la risc pentru portofoliile cu risc de piață. Valorile noi ar trebui să fie calculate conform aceleiași metodologii.

În ceea ce privește remunerarea:

Indicator	Utilizarea reportării și a plății în instrumente de către instituții
Obiectiv	99 % din instituțiile care nu sunt de dimensiuni mici și nici nu au o complexitate redusă, în conformitate cu cerințele din CRD, vor trebui să raporteze cel puțin 40 % din remunerația variabilă pe o perioadă de 3 până la 5 ani și să plătească cel puțin 50 % din remunerația variabilă în instrumente personalului lor identificat cu un nivel semnificativ al remunerației variabile.
Sursa datelor	Rapoartele ABE privind evaluarea comparativă a remunerării

În ceea ce privește proporționalitatea:

Indicator	Reducerea sarcinilor de raportare în scopuri de supraveghere și de divulgare a informațiilor
Obiectiv	80 % din instituțiile mai mici și mai puțin complexe vor raporta sarcini reduse
Sursa datelor	Un sondaj care urmează să fie elaborat și realizat de ABE până în 2022-2023

Se va realiza o evaluare a impactului prezentei propuneri după cinci ani de la data aplicării măsurilor propuse pe baza metodologiei care va fi stabilită de comun acord cu ABE la scurt timp după adoptare. ABE va avea responsabilitatea să definească și să colecteze datele necesare pentru a monitoriza indicatorii menționați anterior, precum și alți indicatori necesari pentru evaluarea CRR și CRD modificate. Metodologia ar putea fi elaborată pentru diferite opțiuni sau pentru un set de opțiuni interconectate în funcție de circumstanțele existente înainte de lansarea evaluării și în funcție de rezultatul monitorizării indicatorilor.

Conformitatea și respectarea legislației vor fi asigurate în permanență atunci când este necesar prin inițierea de către Comisie a procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în caz de netranspunere sau de transpunere ori aplicare incorectă a măsurilor legislative. Raportarea încălcărilor dreptului UE poate fi canalizată prin intermediul Sistemului european al supraveghetorilor financiari (SESF), din care fac parte autoritățile naționale competente și ABE, precum și prin intermediul BCE. ABE va continua, de asemenea, să publice rapoartele periodice referitoare la exercițiul de monitorizare Basel III privind sistemul bancar al UE. Acest exercițiu monitorizează impactul cerințelor Basel III (astfel cum sunt puse în aplicare prin CRR și CRD) asupra instituțiilor din UE, în special în ceea ce privește ratele de adecvare

a capitalului (bazate pe riscuri și independente de riscuri) și ratele de lichiditate (LCR, NSFR) ale instituțiilor. Exercițiul este desfășurat în paralel cu cel efectuat de BCBS.

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

ENTITĂȚILE EXCEPTATE

Articolul 2 alineatul (5) din CRD este modificat pentru a adăuga instituțiile din Croația care au fost excluse din domeniul de aplicare al CRD și al CRR în temeiul Tratatului de aderare.

Băncile de dezvoltare publice și cooperativele de credit din anumite state membre sunt deja excluse din cadrul de reglementare a CRD și CRR. În vederea asigurării unor condiții de concurență echitabile, toate statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a permite ca aceste tipuri de entități să funcționeze numai în temeiul unor garanții de reglementare naționale proporționale cu riscurile la care sunt expuse. În acest sens, Comisia s-a angajat în Planul de acțiune privind edificarea unei Uniuni a piețelor de capital, din 30 septembrie 2015, să analizeze posibilitatea ca toate statele membre să autorizeze cooperativele de credit care ar funcționa în afara cadrului privind cerințele de capital la nivelul UE pentru bănci. Conform acestor angajamente, și la cererea Țărilor de Jos, sunt incluse, de asemenea, pe lista instituțiilor de la articolul 2 alineatul (5) din CRD cooperativele de credit din Țările de Jos. În plus, pentru a facilita excluderea din cadrul de reglementare a CRD și CRR a instituțiilor din celelalte state membre care sunt similare celor incluse deja pe listă, se adaugă alineatele (5a) și (5b) la articolul 2 din CRD. Alineatele menționate anterior împuternicesc Comisia să excludă din domeniul de aplicare al CRD anumite instituții sau categorii de instituții, cu condiția să îndeplinească anumite criterii definite în mod clar. Aceste noi excluderi se pot efectua numai de la caz la caz pentru băncile de dezvoltare publice sau pentru întregul sector al cooperativelor de credit dintr-un anumit stat membru.

Articolul 9 alineatul (2) se modifică pentru a încadra mai bine excluderile de la interdicția de a desfășura activitatea de preluare de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la populație prevăzută în cazul persoanelor sau întreprinderilor care nu sunt instituții de credit. Se clarifică faptul că interdicția nu se aplică persoanelor sau întreprinderilor în cazul cărora accesul la activitate și desfășurarea activității sunt reglementate de alte acte legislative ale Uniunii în afară de CRD, în măsura în care activitățile lor care fac obiectul unor astfel de alte acte legislative ale Uniunii pot fi calificate drept preluare de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la populație. Această dispoziție nu ar trebui să împiedice o entitate să facă obiectul autorizării atât în temeiul CRD, cât și al unor astfel de alte acte legislative ale Uniunii. În plus, se clarifică faptul că numai entitățile enumerate la articolul 2 alineatul (5) din CRD sunt exceptate de la interdicția prevăzută la articolul 9 alineatul (1) din CRD, deoarece fac obiectul unor cadre juridice naționale specifice, eliminându-se astfel ambiguitatea din formularea actuală.

CERINȚE DE CAPITAL ȘI ORIENTĂRI ÎN CADRUL PILONULUI 2

Formularea actuală a normelor privind cerințele de capital suplimentar impuse de autoritățile competente în conformitate cu articolul 104 permite interpretări diferite ale cazurilor în care se pot impune aceste cerințe și ale modului în care se poziționează aceste cerințe în raport cu cerințele minime de capital stabilite la articolul 92 din Regulamentul privind cerințele de capital (CRR) și cu cerința privind amortizorul combinat (articolul 128). Aceste interpretări divergente au dus la impunerea de către statele membre a unor sume semnificativ diferite instituțiilor individuale, precum și la puncte de declanșare a restricțiilor privind distribuirea prevăzute la articolul 141 diferite. Mai mult, textul actual nu prevede nimic referitor la posibilitatea ca autoritățile competente să comunice instituțiilor așteptările pe care le au în

cea ce privește deținerea de către acestea de fonduri proprii în plus față de cerințele minime de capital, cerințele de fonduri proprii suplimentare și cerința privind amortizorul combinat. Articolul 104, astfel cum este modificat, enumeră printre celelalte competențe ale autorităților competente posibilitatea impunerii de cerințe de fonduri proprii suplimentare. Este introdus un nou articol, 104a, care precizează condițiile în care pot fi stabilite cerințe de fonduri proprii suplimentare și subliniază faptul că aceste cerințe se impun instituțiilor de la caz la caz. Este introdus un nou articol, 104b, pentru a se preciza principalele caracteristici ale orientărilor în materie de capital, iar articolul 113 este modificat pentru a prevedea că orientările în materie de capital ar trebui abordate, de asemenea, în cadrul colegiilor de supraveghere. Este introdus un nou articol, 141a, pentru a se clarifica mai bine, în ceea ce privește restricțiile privind distribuțiile, relația dintre cerințele de fonduri proprii suplimentare, cerințele minime de fonduri proprii, cerința privind fondurile proprii și pasivele eligibile, MREL (*minimum requirement for own funds and eligible liabilities*), și cerința privind amortizorul combinat (așa-numita „ierarhie a cerințelor de capital”). În fine, articolul 141 este modificat pentru a reflecta ierarhia cerințelor de capital în ceea ce privește calcularea sumei maxime distribuibile.

RAPORTAREA ȘI DIVULGAREA INFORMAȚIILOR ÎN CADRUL PILONULUI 2

Pentru a reduce sarcina administrativă și pentru a prevedea un sistem mai proporțional de raportare și divulgare a informațiilor în cadrul pilonului 2, propunerea modifică articolul 104 alineatul (1) din CRD pentru a limita marjele de apreciere ale autorităților competente atunci când impun instituțiilor obligații suplimentare de raportare sau de divulgare de informații. Autoritățile competente vor avea dreptul de a utiliza aceste competențe de supraveghere numai atunci când sunt respectate temeiurile juridice definite la noul alineat (2) al articolului 104.

LIMITAREA PROCESULUI DE SUPRAVEGHERE ȘI DE EVALUARE (SREP) ȘI A PILONULUI 2 LA SCOPURILE MICROPRUDENȚIALE

Experiența recentă a arătat că ar fi indicat să se efectueze o delimitare mai clară între domeniile de responsabilitate ale autorităților competente și cele ale autorităților desemnate. Acest lucru este valabil în special în ceea ce privește procesul de supraveghere și de evaluare (SREP) și cerințele de supraveghere corespunzătoare. Autoritățile competente sunt responsabile de SREP și de impunerea de cerințe de supraveghere corespunzătoare specifice unei instituții (așa-numitele „cerințe prevăzute de pilonul 2”). În acest context, autoritățile competente ar putea evalua și riscul sistemic pe care îl reprezintă o anumită instituție și ar putea aborda un astfel de risc prin impunerea unor cerințe de supraveghere instituției respective. Într-o astfel de situație, utilizarea măsurilor prevăzute de pilonul 2 ar putea submina eficacitatea și eficiența altor instrumente macroprudențiale. Prin urmare, propunerea prevede că SREP și cerințele de supraveghere corespunzătoare ar trebui să se limiteze doar la o perspectivă microprudențială. Articolele 97, 98, 99 și 105 se modifică în consecință. Articolul 103 se elimină și se include o clarificare în noul articol 104a alineatul (1), care prevede că cerințele de fonduri proprii suplimentare menționate la articolul 104 litera (a) nu pot fi impuse pentru a acoperi riscul macroprudențial sau sistemic.

INTRODUCEREA UNUI CADRU MODIFICAT PENTRU RISCUL DE RATĂ A DOBÂNZII

Ca urmare a evoluțiilor înregistrate la nivel internațional în ceea ce privește măsurarea riscurilor de rată a dobânzii, articolele 84 și 98 din prezenta directivă și articolul 448 din CRR se modifică pentru a introduce un cadru revizuit care să capteze riscurile de rată a dobânzii

pentru pozițiile din portofoliul bancar. Modificările includ introducerea unei abordări standardizate comune pe care ar putea-o utiliza instituțiile pentru a capta aceste riscuri sau pe care autoritățile competente ar putea să o impună unei instituții atunci când sistemele instituite de instituția respectivă pentru a capta aceste riscuri nu sunt satisfăcătoare, precum și un test pentru detectarea valorilor aberante îmbunătățit și cerințe de divulgare a informațiilor. În plus, prin articolul 84 din CRD ABE este mandatată să stabilească detaliile metodologiei standardizate privind criteriile și condițiile pe care instituțiile ar trebui să le respecte pentru a identifica, a evalua, a gestiona și a atenua riscurile de rată a dobânzii. ABE este mandatată, de asemenea, prin articolul 98 din CRD, să definească cele șase scenarii de șoc în materie de supraveghere aplicate ratelor dobânzii și ipoteza comună pe care trebuie să o aplice instituțiile în vederea efectuării testului pentru detectarea valorilor aberante.

SOCIETĂȚILE FINANCIARE HOLDING ȘI SOCIETĂȚILE FINANCIARE HOLDING MIXTE

Se introduc noi dispoziții și se efectuează ajustări ale mai multor articole din CRD și CRR, astfel încât societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte să intre direct în domeniul de aplicare al cadrului prudential al UE. Se introduce o cerință de autorizare, alături de competențele de supraveghere directă a societăților financiare holding și a societăților financiare holding mixte (articolul 21a din CRD). Articolul 11 din CRR este modificat pentru a se clarifica faptul că, atunci când la nivelul unei astfel de societăți holding cerințele se aplică pe bază consolidată, este direct responsabilă de asigurarea conformității societatea holding respectivă, și nu instituțiile care sunt filiale ale unei astfel de societăți holding. Articolele 13 și 18 din CRR sunt ajustate pentru a reflecta responsabilitatea directă a societăților financiare holding sau a societăților financiare holding mixte.

ÎNȚEPRINDEREA-MAMĂ DIN UE INTERMEDIARĂ

Pentru a facilita transpunerea în dreptul Uniunii a standardelor convenite la nivel internațional privind capacitatea internă de absorbție a pierderilor pentru G-SII din afara UE și, la nivel mai general, pentru a simplifica și a consolida procesul de rezoluție a grupurilor din țări terțe care au activități semnificative în UE, articolul 21b din CRD introduce o nouă cerință, de înființare a unei întreprinderi-mamă din UE intermediare atunci când două sau mai multe instituții stabilite în UE au aceeași întreprindere-mamă de cel mai înalt rang într-o țară terță. Întreprinderea-mamă din UE intermediară poate fi o societate holding care face obiectul cerințelor prevăzute în CRR și în CRD sau o instituție din UE. Cerința se va aplica numai grupurilor din țări terțe identificate drept G-SII din afara UE sau care au entități pe teritoriul UE cu active totale în valoare de cel puțin 30 de miliarde EUR (vor fi luate în considerare la efectuarea calculului atât activele filialelor, cât și cele ale sucursalelor grupurilor din țările terțe respective).

REMUNERAREA

Comisia a analizat eficiența, punerea în aplicare și asigurarea respectării normelor în materie de remunerare ale CRD, așa cum se prevede la articolul 161 alineatul (2) din CRD. Rezultatele acestei analize, reflectate în raportul Comisiei COM(2016) 510, au fost în general pozitive.

Analiza a arătat însă că unele norme, și anume cele privind reportarea și plata sub formă de instrumente, nu sunt viabile nici pentru instituțiile cele mai mici și cel mai puțin complexe, nici pentru personalul cu un nivel scăzut al remunerației variabile. De asemenea, analiza a arătat că proporționalitatea în ceea ce privește instituțiile cele mai mici și cel mai puțin

complexe, astfel cum este reflectată la articolul 92 alineatul (2) din CRD, a fost interpretată în mod diferit, ceea ce a dus la aplicarea neuniformă a normelor în statele membre. Prin urmare, se propune o modificare bine ținută, pentru a răspunde problemelor întâmpinate în aplicarea normelor privind amânarea și plata sub formă de instrumente în ceea ce privește întreprinderile de mici dimensiuni și complexitate redusă și personalul cu un nivel scăzut al remunerației variabile. În acest sens, articolul 94 este modificat pentru a se clarifica faptul că normele se aplică tuturor instituțiilor și personalului identificat al acestora, cu excepția celor care se situează sub pragurile stabilite pentru derogări. În același timp, se oferă autorităților competente o anumită flexibilitate pentru a putea adopta o abordare mai strictă.

Modificările privind dispozițiile referitoare la remunerare urmăresc, de asemenea, să abordeze o altă nevoie identificată în analiza Comisiei, respectiv norme mai proporționale, permițând instituțiilor cotate la bursă să utilizeze instrumente legate de acțiuni pentru a îndeplini cerințele CRD.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește entitățile exceptate, societățile financiare holding, societățile financiare holding mixte, remunerarea, măsurile și competențele de supraveghere și măsurile de conservare a capitalului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene⁶,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor⁷,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁸ și Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁹ au fost adoptate ca răspuns la criza financiară din perioada 2007-2008. Aceste măsuri legislative au contribuit în mare măsură la consolidarea sistemului financiar din Uniune și au conferit instituțiilor o mai mare reziliență la șocurile care s-ar putea produce în viitor. Chiar dacă sunt extrem de cuprinzătoare, aceste măsuri nu au abordat toate deficiențele identificate care afectează instituțiile. De asemenea, unele dintre măsurile propuse inițial au făcut obiectul unor clauze de revizuire sau nu au fost detaliate suficient pentru a putea fi puse în aplicare fără probleme.
- (2) Prezenta directivă vizează abordarea problemelor ridicate cu privire la dispozițiile care s-au dovedit a nu fi suficient de clare și care, prin urmare, au făcut obiectul unor interpretări divergente sau cu privire la care s-a constatat că sunt excesiv de împovărătoare pentru anumite instituții. Aceasta conține, de asemenea, modificări ale

⁶ JO C [...], [...], p. [...].

⁷ JO C , , p. .

⁸ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁹ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

Directivei 2013/36/UE care sunt necesare ca urmare fie a adoptării altor acte legislative relevante ale Uniunii, precum Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁰, fie a modificărilor propuse în paralel la Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În fine, modificările propuse aliniază mai bine cadrul de reglementare actual la evoluțiile de pe plan internațional, pentru a promova coerența și comparabilitatea între jurisdicții.

- (3) Societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte ar putea fi întreprinderi-mamă ale unor grupuri bancare și aplicarea cerințelor prudențiale este prevăzută pe baza situației consolidate a acestor societăți holding. Întrucât este posibil ca instituția controlată de aceste societăți holding să nu îndeplinească întotdeauna cerințele pe bază consolidată, din motive de coerență cu perimetrul de consolidare, societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte ar trebui să fie incluse în domeniul de aplicare direct al Directivei 2013/36/UE și al Regulamentului (UE) nr. 575/2013. Prin urmare, este necesar să se prevadă o procedură de autorizare specifică pentru societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte, precum și supravegherea acestora de către autoritățile competente. S-ar asigura astfel faptul că cerințele prudențiale consolidate sunt îndeplinite direct de către societatea holding, care nu va face obiectul unor cerințe prudențiale aplicate la nivel individual.
- (4) Principalele responsabilități în ceea ce privește supravegherea pe bază consolidată îi sunt încredințate autorității responsabile cu supravegherea consolidată. Prin urmare, competența de autorizare și supraveghere prudențială a societăților financiare holding și societăților financiare holding mixte ar trebui acordată și autorității responsabile cu supravegherea consolidată. Atunci când asigură supravegherea pe bază consolidată a întreprinderilor-mamă ale instituțiilor de credit, în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului¹¹, Banca Centrală Europeană ar trebui să fie responsabilă și de autorizarea și supravegherea societăților financiare holding și a societăților financiare holding mixte.
- (5) În raportul Comisiei COM(2016) 510 din 28 iulie 2016 s-a arătat că, atunci când sunt aplicate instituțiilor de mici dimensiuni și complexitate redusă, unele dintre principii, și anume cerințele privind reportarea și plata sub formă de instrumente prevăzute la articolul 94 alineatul (1) literele (l) și (m) din Directiva 2013/36/UE, sunt excesiv de împovărătoare și sunt disproporționate în raport cu beneficiile lor prudențiale. De asemenea, s-a constatat că, în ceea ce privește costurile, aplicarea acestor cerințe prudențiale depășește beneficiile lor prudențiale în cazul personalului cu un nivel scăzut al remunerației variabile, deoarece astfel de niveluri ale remunerației variabile stimulează într-o mică măsură sau chiar deloc personalul să își asume riscuri excesive. În consecință, chiar dacă, în general, ar trebui să se impună tuturor instituțiilor obligația de a aplica toate principiile tuturor membrilor personalului lor ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului lor de risc, este

¹⁰ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

¹¹ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

necesar ca directiva să prevadă exceptarea instituțiilor de mici dimensiuni și complexitate redusă și a personalului cu un nivel scăzut al remunerației variabile de la principiile privind reportarea și plata sub formă de instrumente.

- (6) Pentru a asigura convergența în materie de supraveghere și a promova condiții de concurență echitabile pentru instituții și un nivel adecvat de protecție a deponenților, a investitorilor și a consumatorilor în întreaga Uniune, sunt necesare criterii clare, coerente și armonizate de identificare a instituțiilor de mici dimensiuni și complexitate redusă, precum și a nivelurilor scăzute ale remunerației variabile. În același timp, este adecvat să se ofere o anumită flexibilitate autorităților competente, pentru ca acestea să poată adopta o abordare mai strictă atunci când consideră că este necesar.
- (7) Directiva 2013/36/UE prevede că o parte substanțială, dar în orice caz cel puțin 50 %, din orice remunerație variabilă trebuie să fie reprezentată de o combinație echilibrată între acțiuni sau participații echivalente, în funcție de forma juridică a instituției în cauză, sau, în cazul unei instituții necotate la bursă, instrumente legate de acțiuni sau instrumente echivalente, altele decât cele în numerar; și, atunci când este posibil, instrumente alternative de fonduri proprii de nivel 1 sau 2 care îndeplinesc anumite condiții. Acest principiu limitează utilizarea instrumentelor legate de acțiuni la instituțiile necotate la bursă și impune instituțiilor cotate la bursă utilizarea acțiunilor. Potrivit raportului Comisiei COM(2016) 510 din 28 iulie 2016, utilizarea acțiunilor poate duce la sarcini administrative și costuri considerabile pentru instituțiile cotate la bursă. Totuși, se pot obține beneficii prudențiale echivalente dacă instituțiile cotate la bursă pot să utilizeze instrumente legate de acțiuni care urmăresc valoarea acțiunilor. Prin urmare, posibilitatea de a utiliza instrumente legate de acțiuni ar trebui extinsă la instituțiile cotate la bursă.
- (8) Majorările de fonduri proprii impuse de autoritățile competente constituie un element important al nivelului global al fondurilor proprii ale unei instituții și prezintă interes pentru participanții pe piață, întrucât nivelul fondurilor proprii suplimentare impus influențează punctul de declanșare a restricțiilor privind plățile dividendelor, plățile bonusurilor și plățile legate de instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar. Ar trebui prevăzută o definiție clară a condițiilor în care ar trebui impuse majorările de capital, pentru a se asigura faptul că normele sunt aplicate în mod coerent în toate statele membre și pentru a asigura buna funcționare a pieței.
- (9) Valoarea majorării fondurilor proprii impuse de către autoritățile competente ar trebui stabilită pe baza situației specifice a instituției și ar trebui justificată în mod corespunzător. Aceste cerințe nu ar trebui utilizate pentru a aborda riscurile macroprudențiale și, în ierarhia cerințelor de fonduri proprii, ar trebui să se situeze înainte de cerințele minime de fonduri proprii și după cerința privind amortizorul combinat.
- (10) Cerința privind indicatorul efectului de levier este paralelă cu cerințele de fonduri proprii bazate pe risc. Prin urmare, orice majorări ale fondurilor proprii impuse de către autoritățile competente pentru a aborda riscul asociat unui efect de levier excesiv ar trebui să se adauge cerinței privind indicatorul minim al efectului de levier, și nu cerinței privind nivelul minim al fondurilor proprii bazate pe risc. În plus, orice fonduri proprii de nivel 1 de bază utilizate de către instituții pentru a îndeplini cerințele ce le sunt impuse în materie de efect de levier pot fi folosite de către acestea și pentru a îndeplini cerințele ce le sunt impuse privind fondurile proprii bazate pe risc, inclusiv a cerințelor privind amortizorul combinat.

- (11) Autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a comunica unei instituții orice ajustare suplimentară a cuantumului capitalului, peste cerințele minime de fonduri proprii, cerințele de fonduri proprii suplimentare și cerința privind amortizorul combinat, pe care se așteaptă ca instituția respectivă să îl dețină pentru a face față unor situații viitoare și îndepărtate. Întrucât această orientare constituie o țintă de capital, ar trebui să se considere că are întâietate în raport cu cerințele de fonduri proprii și cerința privind amortizorul combinat, în sensul că neîndeplinirea acestei ținte nu duce la declanșarea restricțiilor privind distribuiri prevăzute la articolul 141 din prezenta directivă, iar prezenta directivă și Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu ar trebui să stabilească obligații de divulgare obligatorie pentru această orientare. Atunci când o instituție nu își atinge în mod repetat ținta de capital, autoritatea competentă ar trebui să aibă dreptul să ia măsuri de supraveghere și, după caz, să impună cerințe de fonduri proprii suplimentare.
- (12) Respondenții la cererea de contribuții a Comisiei privind cadrul de reglementare al UE pentru serviciile financiare au evidențiat faptul că povara raportării este sporită ca urmare a raportărilor sistematice pe care autoritățile competente le solicită pe lângă cele prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Comisia ar trebui să pregătească un raport în care să identifice cerințele de raportare sistematică suplimentare în cauză și să evalueze dacă sunt conforme cu cadrul unic de reglementare privind raportarea în scopuri de supraveghere.
- (13) Dispozițiile Directivei 2013/36/UE privind riscul de rată a dobânzii care rezultă din activitățile din afara portofoliului de tranzacționare sunt corelate cu dispozițiile relevante ale [Regulamentului XX de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013], conform cărora instituțiile dispun de o perioadă de punere în aplicare mai lungă. Pentru a alinia aplicarea normelor privind riscul de rată a dobânzii care rezultă din activitățile din afara portofoliului de tranzacționare, dispozițiile necesare pentru respectarea dispozițiilor relevante ale prezentei directive ar trebui să se aplice de la aceeași dată ca și dispozițiile relevante ale Regulamentului (UE) nr. [XX].
- (14) Pentru a armoniza modul de calcul al riscului de rată a dobânzii care rezultă din activitățile din afara portofoliului de tranzacționare atunci când sistemele interne de măsurare a acestui risc ale instituțiilor nu sunt satisfăcătoare, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte, prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, standarde tehnice de reglementare care să specifice detaliile unei abordări standardizate prin intermediul standardelor tehnice de reglementare prevăzute la articolul 84 alineatul (4) din prezenta directivă.
- (15) Pentru ca autoritățile competente să poată identifica mai bine instituțiile care pot înregistra pierderi excesive din activitățile lor din afara portofoliului de tranzacționare ca urmare a variațiilor potențiale ale ratelor dobânzii, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte, prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, standarde tehnice de reglementare care să specifice cele șase scenarii de șoc în materie de supraveghere pe care trebuie să le aplice toate instituțiile pentru a calcula variațiile valorii economice a capitalului propriu, în conformitate cu articolul 98 alineatul (5), ipotezele comune pe care trebuie să le transpună instituțiile în sistemele lor interne pentru calculul menționat anterior și pentru a stabili dacă sunt necesare criterii specifice în vederea identificării instituțiilor pentru care poate fi justificată aplicarea de măsuri de supraveghere ca urmare a unei reduceri a veniturilor nete din dobânzi cauzată de variațiile ratelor dobânzii.

- (16) Pentru a oferi orientări autorităților competente în ceea ce privește identificarea situațiilor în care ar trebui impuse majorări de capital unei anumite instituții, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de reglementare, prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, referitoare la modul în care ar trebui măsurate acele riscuri sau elemente de risc care fie nu sunt acoperite, fie nu sunt acoperite suficient de cerințele de fonduri proprii prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (17) Băncile de dezvoltare publice și cooperativele de credit din anumite state membre au fost în mod tradițional excluse din domeniul de aplicare al legislației Uniunii privind instituțiile de credit. În vederea asigurării unor condiții de concurență echitabile, băncile de dezvoltare publice și cooperativele de credit ar trebui să poată fi excluse din domeniul de aplicare al legislației Uniunii privind instituțiile de credit și să poată să funcționeze numai în temeiul unor garanții de reglementare naționale proporționale cu riscurile la care sunt expuse. Pentru a asigura securitatea juridică, este necesar să se stabilească criterii clare pentru aceste derogări suplimentare și să se delege Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE pentru a identifica dacă anumite instituții sau categorii de instituții îndeplinesc criteriile definite.
- (18) Înainte de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE, este deosebit de important ca, pe durata activității Comisiei de pregătire a actelor respective, aceasta să efectueze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, care să se desfășoare în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016. În special, pentru a asigura o participare egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul trebuie să primească toate documentele în același timp ca și experții statelor membre, iar experții acestor instituții trebuie să aibă acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei responsabile de pregătirea actelor delegate.
- (19) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume de a consolida și a clarifica legislația Uniunii existentă care asigură aplicarea de norme prudențiale uniforme instituțiilor de credit și firmelor de investiții din întreaga Uniune, nu pot fi realizate în mod suficient de statele membre ci, având în vedere amploarea și efectele lor, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat anterior, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor în cauză.
- (20) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să anexeze la notificarea măsurilor lor de transpunere unul sau mai multe documente care explică relația dintre componentele directivei în cauză și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră transmiterea unor astfel de documente ca fiind justificată.
- (21) Prin urmare, Directiva 2013/36/UE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1 *Modificări aduse Directivei 2013/36/CE*

Directiva 2013/36/UE se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (5) se modifică astfel:

(1) punctul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„16. în Țările de Jos, «Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV», «NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij», «NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering», «Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV» și «kredietunies»;

(2) se adaugă următorul punct 24:

„24. în Croația, «kreditne unije» și «Hrvatska banka za obnovu i razvitak».”

(b) se introduc următoarele alineate (5a) și (5b):

„5a. Prezenta directivă nu se aplică unei instituții atunci când, pe baza informațiilor de care dispune, Comisia stabilește printr-un act delegat adoptat în temeiul articolului 148 că instituția respectivă îndeplinește toate condițiile următoare, fără a aduce atingere aplicării normelor privind ajutoarele de stat:

- (a) a fost înființată în temeiul dreptului public de către o administrație centrală, o administrație regională sau o autoritate locală a unui stat membru;
- (b) actele cu putere de lege și dispozițiile care reglementează instituția în cauză confirmă faptul că activitatea acesteia este limitată la realizarea anumitor obiective de politică publică financiară, socială sau economică, în conformitate cu actele cu putere de lege și cu dispozițiile care reglementează instituția respectivă, pe bază neconcurențială și nonprofit. În aceste scopuri, obiectivele de politică publică pot include furnizarea de finanțare în scopuri de promovare sau de dezvoltare pentru anumite activități economice sau zone geografice ale statului membru relevant;
- (c) face obiectul unor cerințe prudențiale adecvate și eficiente, inclusiv al unor cerințe minime de fonduri proprii, precum și al unui cadru de supraveghere adecvat care are un efect similar celui instituit în temeiul dreptului Uniunii;
- (d) administrația centrală, administrația regională sau autoritatea locală, după caz, are obligația de a proteja viabilitatea instituției sau garantează în mod direct sau indirect cel puțin 90 % din cerințele de fonduri proprii, cerințele de finanțare sau expunerile instituției;

- (e) instituția nu poate să accepte depozite acoperite, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 5 din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹²;
- (f) activitățile instituției sunt limitate la statul membru în care este situat sediul său social;
- (g) valoarea totală a activelor instituției este mai mică de 30 de miliarde EUR;
- (h) raportul dintre activele totale ale instituției și PIB-ul statului membru în cauză este mai mic de 20 %;
- (i) instituția nu are o importanță semnificativă pentru economia națională a statului membru în cauză.

Comisia verifică periodic dacă o instituție care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 148 îndeplinește în continuare condițiile prevăzute la primul paragraf.

5b. Prezenta directivă nu se aplică anumitor categorii de instituții dintr-un stat membru atunci când, pe baza informațiilor de care dispune, Comisia stabilește printr-un act delegat adoptat în temeiul articolului 148 că instituțiile care intră în categoriile respective se califică drept cooperative de credit în temeiul legislației naționale a unui stat membru și îndeplinesc toate condițiile următoare:

- (a) sunt instituții financiare de tipul cooperativelor;
- (b) apartenența la acestea este limitată la membrii care au anumite caracteristici personale sau interese comune predefinite;
- (c) pot să furnizeze credite și servicii financiare numai membrilor lor;
- (d) pot să accepte depozite sau fonduri rambursabile numai de la membrii lor, iar astfel de depozite se califică drept depozite acoperite în temeiul articolului 2 alineatul (1) punctul 5 din Directiva 2014/49/UE;
- (e) pot să desfășoare numai activitățile enumerate la punctele 1-6 și la punctul 15 din anexa I la prezenta directivă;
- (f) fac obiectul unor cerințe prudențiale adecvate și eficiente, inclusiv al unor cerințe minime privind capitalul, precum și al unui cadru de supraveghere care are un efect similar celui instituit în temeiul dreptului Uniunii;
- (g) valoarea agregată a activelor instituțiilor din această categorie nu depășește 3 % din PIB-ul statului membru în cauză, iar valoarea totală a activelor instituțiilor individuale nu depășește 100 de milioane EUR;
- (h) activitățile instituțiilor din categoria respectivă sunt limitate la statul membru în care este situat sediul lor central.

Comisia verifică periodic dacă o categorie de instituții care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 148 îndeplinește în continuare condițiile prevăzute la primul paragraf.”

¹²

Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (reformare) (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„6. Entitățile menționate la alineatul (5) punctul 1 și punctele 3-23 și în actele delegate adoptate în conformitate cu alineatele (5a) și (5b) din prezentul articol sunt tratate ca instituții financiare în sensul articolului 34 și al titlului VII capitolul 3.”

(d) se adaugă următorul alineat (7):

„Până la data de [5 ani de la data intrării în vigoare] Comisia revizuieste lista prevăzută la articolul 2 alineatul (5), analizând dacă motivele care au dus la includerea entităților pe listă mai sunt valabile, ținând seama de cadrul juridic și de supravegherea care se aplică la nivel național entităților înscrise pe listă, de tipul și de calitatea acoperirii depozitelor entităților înscrise pe listă și, în cazul entităților de tipul celor specificate la articolul 2 alineatele (5a) și (5b), luând în considerare și criteriile descrise la alineatele respective.”

(2) Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următoarele puncte:

„60. «autoritate de rezoluție» înseamnă o autoritate de rezoluție astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/59/UE;

61. «instituție de importanță sistemică globală» (G-SII) înseamnă o G-SII astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 132 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

62. «instituție de importanță sistemică globală din afara UE» (G-SII din afara UE) înseamnă o G-SII din afara UE astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 133 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

63. «grup» înseamnă un grup astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 137 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

64. «grup dintr-o țară terță» înseamnă un grup a cărui întreprindere-mamă este stabilită într-o țară terță.”

(b) se adaugă următorul alineat (3):

„3. În vederea aplicării pe bază consolidată a cerințelor prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în vederea exercitării supravegherii pe bază consolidată, în conformitate cu prezenta directivă și cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, termenii «instituție», «instituție-mamă dintr-un stat membru», «instituție-mamă din UE» și «întreprindere-mamă» se aplică pe bază consolidată și societăților financiare holding și societăților financiare holding mixte care fac obiectul cerințelor prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul 575/2013 și care sunt autorizate în conformitate cu articolul 21a.”

(3) La articolul 4, alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„8. Statele membre se asigură că, atunci când competența de rezoluție revine altor autorități decât autorităților competente, acele alte autorități cooperează îndeaproape cu autoritățile competente și le consultă atunci când pregătesc planurile de rezoluție și în toate celelalte cazuri în care acest lucru este impus de prezenta directivă, de

Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹³ sau de Regulamentul (UE) nr. 575/2013.”.

(4) Articolul 8 alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) informațiile care trebuie furnizate autorităților competente în cererea de autorizare a instituțiilor de credit, inclusiv programul de activitate prevăzut la articolul 10 și informațiile necesare pentru condițiile de eliberare a autorizației stabilite de statele membre și notificate ABE în conformitate cu alineatul (1)”;

(b) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) cerințele aplicabile acționarilor și asociaților care dețin o participație calificată sau, atunci când nu există participații calificate, cerințele aplicabile celor mai mari 20 de acționari sau asociați, în temeiul articolului 14 și”.

(5) La articolul 9, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Alineatul (1) nu se aplică preluării de depozite sau de alte fonduri rambursabile de către:

- (a) un stat membru;
- (b) o autoritate regională sau locală a unui stat membru;
- (c) organisme publice internaționale în care sunt membri unul sau mai multe state membre;
- (d) persoane sau întreprinderi în cazul cărora accesul la activitate și desfășurarea activității sunt reglementate în mod explicit de alte acte legislative ale Uniunii, în afară de prezenta directivă și de Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (e) entitățile menționate la articolul 2 alineatul (5) a căror activitate este reglementată de dreptul intern.”.

(6) Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

*„Articolul 10
Programul de activitate și organizarea structurală*

Statele membre prevăd obligația ca cererile de autorizare să fie însoțite de un program de activitate care să descrie tipurile de activități prevăzute și organizarea structurală a instituției de credit și care să indice, de asemenea, întreprinderile-mamă, societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte care fac parte din grup.”.

(7) La articolul 14, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Autoritățile competente refuză acordarea autorizației de începere a activității unei instituții de credit dacă, luând în considerare necesitatea de a asigura gestionarea

¹³ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

corectă și prudentă a unei instituții de credit, acestea nu pot stabili idoneitatea acționarilor sau asociaților în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 23 alineatul (1). Se aplică articolul 23 alineatele (2) și (3) și articolul 24.”.

(8) La articolul 18, litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) nu mai îndeplinește cerințele prudențiale prevăzute în partea a treia, a patra sau a șasea, mai puțin cerințele prevăzute la articolele 92a și 92b, din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau impuse în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a) sau al articolului 105 din prezenta directivă sau instituția de credit în care nu se mai are încredere că își va onora obligațiile față de creditori și care, în special, nu mai oferă garanții pentru activele care i-au fost încredințate de către deponenți.”.

(9) Se introduc următoarele articole 21a și 21b:

„Articolul 21a

Autorizarea societăților financiare holding și a societăților financiare holding mixte

1. Statele membre impun societăților financiare holding și societăților financiare holding mixte obligația de a obține autorizația de la autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată stabilită în conformitate cu articolul 111.

Atunci când autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată este diferită de autoritatea competentă a statului membru în care a fost înființată societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată se consultă cu autoritatea competentă.

2. Cererea de autorizare menționată la alineatul (1) trebuie să conțină informații cu privire la următoarele aspecte:

(a) organizarea structurală a grupului din care face parte societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă, indicând în mod clar filialele și, dacă este cazul, întreprinderile-mamă ale acesteia;

(b) respectarea cerințelor privind conducerea efectivă a activității și sediul central prevăzute la articolul 13;

(c) respectarea cerințelor privind acționarii și asociații prevăzute la articolul 14.

3. Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată poate acorda o autorizație doar în cazul în care este convinsă că sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

(a) societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă care face obiectul cerințelor prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 este în măsură să asigure respectarea acestor cerințe;

(b) societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă nu obstrucționează supravegherea efectivă a instituțiilor care sunt filiale sau a instituțiilor-mamă ale acesteia.

4. Autoritățile responsabile cu supravegherea consolidată impun societăților financiare holding și societăților financiare holding mixte obligația de a le furniza informațiile de care au nevoie pentru a monitoriza organizarea structurală a grupului și respectarea cerințelor de autorizare menționate la prezentul articol.

5. Autoritățile responsabile cu supravegherea consolidată pot retrage autorizația acordată unei societăți financiare holding sau unei societăți financiare holding mixte

doar în cazul în care o astfel de societate financiară holding sau societate financiară holding mixtă:

- (a) nu utilizează autorizația în termen de 12 luni, renunță în mod expres la autorizație sau și-a vândut toate filialele sale care sunt instituții;
- (b) a obținut autorizația pe baza unor declarații false sau prin orice alte mijloace neregulamentare;
- (c) nu mai îndeplinește condițiile pe baza cărora s-a acordat autorizația;
- (d) face obiectul cerințelor prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pe bază consolidată și nu mai îndeplinește cerințele prudențiale prevăzute în partea a treia, a patra sau a șasea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau impune în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a) sau al articolului 105 din prezenta directivă sau se consideră că nu mai oferă garanția că își va onora obligațiile față de creditori;
- (e) se încadrează în una dintre celelalte situații pentru care dreptul intern prevede retragerea autorizației sau
- (f) comite una dintre încălcările menționate la articolul 67 alineatul (1).

Articolul 21b

Întreprinderea-mamă din UE intermediară

1. Statele membre prevăd obligația ca două sau mai multe instituții din Uniune care fac parte din același grup dintr-o țară terță să aibă o întreprindere-mamă din UE intermediară care este stabilită în Uniune.
2. Statele membre prevăd obligația ca întreprinderea-mamă din UE intermediară să obțină în Uniune autorizația în calitate de instituție, în conformitate cu articolul 8, ori de societate financiară holding sau societate financiară holding mixtă, în conformitate cu articolul 21a.
3. Alineatele (1) și (2) nu se aplică atunci când valoarea totală a activelor în Uniune a grupului din țara terță este mai mică de 30 de miliarde EUR, cu excepția cazului în care grupul din țara terță este o G-SII din afara UE.
4. În sensul prezentului articol, valoarea totală a activelor în Uniune a grupului din țara terță include următoarele:
 - (a) activele totale ale fiecărei instituții din Uniune din cadrul grupului din țara terță, astfel cum rezultă din bilanțul său consolidat și
 - (b) activele totale ale fiecărei sucursale a grupului din țara terță autorizată în Uniune.
5. Autoritățile competente notifică ABE cu privire la fiecare autorizație acordată în temeiul alineatului (2).
6. ABE publică pe site-ul său web lista tuturor întreprinderilor-mamă din UE intermediare cărora li s-a acordat autorizație în Uniune.

Autoritățile competente se asigură că există o singură întreprindere-mamă din UE intermediară pentru toate instituțiile care fac parte din același grup dintr-o țară terță.”
- (10) La articolul 23 alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) reputația, cunoștințele, aptitudinile și experiența, astfel cum sunt menționate la articolul 91 alineatul (1), ale oricărui membru al organului de conducere care va conduce activitatea instituției de credit în urma proiectului de achiziție;”.

(11) La articolul 47, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Autoritățile competente notifică ABE următoarele:

- (a) toate autorizațiile pentru sucursale acordate instituțiilor de credit cu sediul central într-o țară terță;
- (b) activele și pasivele totale ale sucursalelor autorizate ale instituțiilor de credit cu sediul central într-o țară terță, astfel cum sunt raportate periodic.

ABE publică pe site-ul său web lista tuturor sucursalelor din țări terțe autorizate să își desfășoare activitatea în statele membre, indicând statul membru în care își desfășoară activitatea fiecare sucursală și activele totale ale acesteia.”.

(12) La articolul 75, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Autoritățile competente colectează informațiile divulgate în conformitate cu criteriile pentru divulgare stabilite la articolul 450 alineatul (1) literele (g), (h), (i) și (k) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și le utilizează pentru a compara tendințele și practicile în materie de remunerare. Autoritățile competente transmit ABE aceste informații.”

(13) Articolul 84 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 84

Riscul de rată a dobânzii rezultat din activități din afara portofoliului de tranzacționare

1. Autoritățile competente se asigură că instituțiile pun în aplicare sisteme interne sau utilizează metodologia standardizată pentru a identifica, a evalua, a gestiona și a reduce riscurile care decurg din variațiile potențiale ale ratelor dobânzii care afectează atât valoarea economică a capitalului propriu, cât și veniturile nete din dobânzi aferente activităților din afara portofoliului de tranzacționare ale unei instituții.
2. Autoritățile competente se asigură că instituțiile pun în aplicare sisteme pentru a evalua și a monitoriza riscurile care decurg din variațiile potențiale ale marjelor de credit care afectează atât valoarea economică a capitalului propriu, cât și veniturile nete din dobânzi aferente activităților din afara portofoliului de tranzacționare ale unei instituții.
3. Autoritățile competente pot impune instituțiilor obligația de a utiliza metodologia standardizată menționată la alineatul (1) atunci când sistemele interne puse în aplicare de către instituții pentru a evalua riscurile menționate la alineatul (1) nu sunt satisfăcătoare.
4. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica, în sensul prezentului articol, detaliile metodologiei standardizate pe care o pot utiliza instituțiile în vederea evaluării riscurilor menționate la alineatul (1).

ABE transmite aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la data de [un an de la data intrării în vigoare].

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

5. ABE emite orientări pentru a preciza:

- (a) criteriile pentru evaluarea de către sistemul intern al unei instituții a riscurilor menționate la alineatul (1);
- (b) criteriile pentru identificarea, gestionarea și reducerea de către instituții a riscurilor menționate la alineatul (1);
- (c) criteriile pentru evaluarea și monitorizarea de către instituții a riscurilor menționate la alineatul (2);
- (d) criteriile pentru stabilirea sistemelor interne puse în aplicare de către instituții, în sensul alineatului (1), care nu sunt satisfăcătoare, astfel cum se menționează la alineatul (3);

ABE emite aceste orientări până la data de [un an de la data intrării în vigoare].”

(14) La articolul 85, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Autoritățile competente se asigură că instituțiile pun în aplicare politici și proceduri pentru evaluarea și gestionarea expunerii la riscul operațional, inclusiv la riscul de model și la riscurile care rezultă din externalizare, precum și pentru acoperirea evenimentelor cu frecvență redusă, dar extrem de grave. Instituțiile stabilesc ce anume constituie risc operațional în sensul politicilor și procedurilor respective.”

(15) Articolul 92 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se elimină;
- (b) la alineatul (2), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritățile competente se asigură că, la stabilirea și aplicarea politicilor privind remunerația totală, inclusiv privind salariile și beneficiile discreționare de tipul pensiilor, pentru categoriile de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituțiilor, inclusiv pentru membrii conducerii superioare, pentru personalul cu competențe pentru asumarea de riscuri, pentru personalul care deține funcții de control, precum și pentru orice angajat ce primește o remunerație totală care îl plasează în aceeași categorie de remunerație cu cea a membrilor conducerii superioare și a personalului cu competențe pentru asumarea de riscuri, instituțiile respectă principiile de mai jos într-un mod adecvat în raport cu mărimea și organizarea lor internă, precum și cu natura, amploarea și complexitatea activităților lor.”

(16) Articolul 94 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) litera (l), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) acțiuni sau, în funcție de forma juridică a instituției în cauză, participații echivalente; sau instrumente legate de acțiuni ori, în funcție de forma juridică a instituției în cauză, instrumente echivalente, altele decât cele în numerar;”;

- (b) se adaugă următoarele alineate:

„3. Prin derogare de la alineatul (1), principiile enunțate la literele (l) și (m) și la litera (o) al doilea paragraf nu se aplică:

- (a) unei instituții ale cărei active au în medie o valoare egală cu 5 miliarde EUR sau mai mică decât aceasta în perioada de patru ani imediat anterioară exercițiului financiar curent;
- (b) unui membru al personalului a cărui remunerație variabilă anuală nu depășește 50 000 EUR și nu reprezintă mai mult de un sfert din remunerația totală anuală a aceluși membru al personalului.

Prin derogare de la litera (a), o autoritate competentă poate decide că instituțiile ale căror active au o valoare totală ce se situează sub pragul menționat la litera (a) nu intră sub incidența derogării din cauza naturii și sferei activităților lor, a organizării lor interne sau, dacă este cazul, a caracteristicilor grupului din care fac parte.

Prin derogare de la litera (b), o autoritate competentă poate decide că membrii personalului a căror remunerație variabilă anuală se situează sub pragul și sub ponderea menționate la litera (b) nu intră sub incidența derogării din cauza specificităților pieței naționale în ceea ce privește practicile de remunerare sau din cauza naturii responsabilităților și a profilului postului respectivilor membri ai personalului.

4. Până la data de [patru ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive], Comisia, în strânsă cooperare cu ABE, analizează aplicarea alineatului (3) și întocmește un raport în acest sens, pe care îl prezintă Parlamentului European și Consiliului, împreună cu o propunere legislativă, dacă este cazul.

5. ABE adoptă orientări care să faciliteze punerea în aplicare a alineatului (3) și să asigure aplicarea coerentă a acestuia.”.

(17) La articolul 97 alineatul (1), litera (b) se elimină.

(18) Articolul 98 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), litera (j) se elimină;
- (b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„5. Analiza și evaluarea efectuate de autoritățile competente includ expunerea instituțiilor la riscul de rată a dobânzii care decurge din activitățile lor din afara portofoliului de tranzacționare. Se impun măsuri de supraveghere cel puțin în cazul instituțiilor a căror valoare economică a capitalului propriu menționată la articolul 84 alineatul (1) scade cu mai mult de 15 % din fondurile lor proprii de nivel 1 ca urmare a unei variații bruște și neașteptate a ratelor dobânzii, astfel cum este prevăzută în unul dintre cele șase scenarii de șoc în materie de supraveghere aplicate ratelor dobânzii.”;

- (c) se introduce următorul alineat (5a):

„5a. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza, în sensul alineatului (5):

- (a) cele șase scenarii de șoc în materie de supraveghere care trebuie aplicate ratelor dobânzii pentru fiecare monedă;
- (b) ipotezele comune în materie de modelare și de parametri pe care instituțiile trebuie să le reflecte în calculul acestora al valorii economice a capitalului propriu prevăzute la alineatul (5);

- (c) cazurile în care trebuie aplicate, de asemenea, măsuri de supraveghere atunci când scad veniturile nete din dobânzi ale instituțiilor, menționate la articolul 84 alineatul (1), ca urmare a variațiilor potențiale ale ratelor dobânzii.

ABE transmite aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la data de [un an de la data intrării în vigoare].

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”.

(19) La articolul 99 alineatul (2), litera (b) se elimină.

(20) Articolul 103 se elimină.

(21) Articolul 104 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„1. În sensul articolului 97, al articolului 98 alineatul (4), al articolului 101 alineatul (4), al articolului 102 și al aplicării Regulamentului (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente au cel puțin următoarele competențe:

- (a) de a impune instituțiilor să dețină fonduri proprii suplimentare, pe lângă cele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în condițiile stabilite la articolul 104a;
- (b) de a impune consolidarea dispozițiilor, procedurilor, mecanismelor și strategiilor puse în aplicare în conformitate cu articolele 73 și 74;
- (c) de a impune instituțiilor să prezinte un plan pentru restabilirea conformității cu cerințele de supraveghere prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și să stabilească un termen-limită pentru punerea în aplicare a acestuia, inclusiv îmbunătățiri ale planului respectiv în ceea ce privește domeniul de aplicare și termenul-limită;
- (d) de a impune instituțiilor să aplice o anumită politică de constituire de provizioane sau un anumit tratament al activelor în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii;
- (e) de a restrânge sau a limita activitățile, operațiunile sau rețeaua instituțiilor ori de a solicita cesiunea activităților care prezintă riscuri excesive pentru soliditatea unei instituții;
- (f) de a impune reducerea riscului inerent activităților, produselor și sistemelor instituțiilor, inclusiv a celui inerent activităților externalizate;
- (g) de a impune instituțiilor limitarea remunerației variabile la un procent din veniturile nete atunci când nivelul acesteia nu este în concordanță cu menținerea unei baze de capital solide;
- (h) de a impune instituțiilor utilizarea profiturilor lor nete pentru a-și consolida fondurile proprii;
- (i) de a restricționa sau a interzice distribuirile sau plățile sub formă de dobânzi ale unei instituții către acționari, asociați sau deținători de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, atunci când interdicția nu constituie un eveniment de nerambursare pentru instituție;

- (j) de a impune cerințe de raportare suplimentare sau o frecvență mai mare a raportării, inclusiv în ceea ce privește raportarea pozițiilor de capital și de lichiditate;
- (k) de a impune cerințe de lichiditate specifice, inclusiv restricții cu privire la neconcordanța de scadențe dintre active și pasive;
- (l) de a impune divulgarea de informații suplimentare doar în mod ad-hoc.

2. În sensul alineatului (1) litera (j), autoritățile competente pot impune instituțiilor cerințe de raportare suplimentare sau cerințe de raportare mai frecventă numai dacă informațiile care trebuie raportate nu se dublează și dacă se îndeplinește una dintre condițiile următoare:

- (a) s-a îndeplinit una dintre condițiile menționate la articolul 102 alineatul (1) literele (a) și (b);
- (b) autoritatea competentă consideră impunerea cerințelor respective ca fiind rezonabilă în vederea colectării dovezilor menționate la articolul 102 alineatul (1) litera (b);
- (c) informațiile suplimentare sunt necesare pe durata programului de supraveghere prudencială a instituției, în conformitate cu articolul 99.

Se consideră că informațiile care pot fi solicitate instituțiilor se dublează, astfel cum se menționează la primul paragraf, atunci când fie aceleași informații, fie informații care sunt în mare măsură aceleași cu informațiile cerute sunt deja disponibile autorității competente, pot fi produse de către autoritatea competentă sau pot fi obținute de către autoritatea competentă prin alte mijloace decât prin a impune instituției cerința de a le raporta. Atunci când autoritatea competentă dispune de informații într-un alt format sau la un alt nivel de granularitate decât cel al informațiilor suplimentare care se solicită a fi raportate, autoritatea competentă nu solicită informațiile suplimentare respective în cazul în care formatul diferit respectiv sau granularitatea diferită în cauză nu o împiedică să producă informații care sunt în mare măsură similare.”;

(b) alineatul (3) se elimină.

(22) Se introduc următoarele articole 104a, 104b și 104c:

*„Articolul 104a
Cerința de fonduri proprii suplimentare*

1. Autoritățile competente impun cerința de fonduri proprii suplimentare menționată la articolul 104 alineatul (1) litera (a) numai în cazul în care, pe baza analizelor efectuate în conformitate cu articolele 97 și 101, acestea constată că instituția respectivă se află în una dintre următoarele situații:

- (a) instituția este expusă la riscuri sau la elemente de risc care fie nu sunt acoperite, fie nu sunt acoperite în mod suficient de cerințele de fonduri proprii prevăzute în părțile a treia, a patra, a cincea și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum se specifică la alineatul (2);
- (b) instituția nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 73 și 74 din prezenta directivă sau la articolul 393 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și este puțin probabil ca prin simpla aplicare a altor măsuri administrative să se

îmbunătățească suficient dispozițiile, procedurile, mecanismele și strategiile într-un termen adecvat;

- (c) reevaluările menționate la articolul 98 alineatul (4) sunt considerate insuficiente pentru a permite instituției să își vândă sau să își acopere pozițiile într-un termen scurt fără a suporta pierderi semnificative în condiții normale de piață;
- (d) din evaluarea efectuată în conformitate cu articolul 101 alineatul (4) reiese că nerespectarea cerințelor prevăzute pentru abordarea permisă va duce probabil la cerințe de fonduri proprii neadecvate;
- (e) instituția nu reușește în mod repetat să stabilească sau să mențină un nivel adecvat de fonduri proprii suplimentare, astfel cum se prevede la articolul 104b alineatul (1).

Autoritățile competente nu impun cerința de fonduri proprii suplimentare menționată la articolul 104 alineatul (1) litera (a) pentru acoperirea riscurilor macroprudențiale sau sistemice.

2. În sensul alineatului 1 litera (a), riscurile sau elementele de risc sunt considerate a nu fi acoperite sau a nu fi acoperite suficient de cerințele de fonduri proprii prevăzute în părțile a treia, a patra, a cincea și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 doar atunci când cuantumurile, tipurile și distribuirea capitalului considerate adecvate de către autoritatea competentă în urma procesului de supraveghere al evaluării efectuate de instituții în conformitate cu articolul 73 primul paragraf sunt mai mari decât cerințele de fonduri proprii ale instituției prevăzute în părțile a treia, a patra, a cincea și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

În sensul primului paragraf, capitalul considerat adecvat trebuie să acopere toate riscurile semnificative sau elementele unor astfel de riscuri care nu fac obiectul unei anumite cerințe de fonduri proprii. Acestea pot include riscurile sau elementele de risc care sunt excluse în mod explicit din cerințele de fonduri proprii prevăzute în părțile a treia, a patra, a cincea și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Riscul privind rata dobânzii care decurge din pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare se consideră a fi semnificativ doar atunci când valoarea economică a capitalului propriu scade cu mai mult de 15 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției ca urmare a oricăruia dintre cele șase scenarii de șoc în materie de supraveghere menționate la articolul 98 alineatul (5) care se aplică ratelor dobânzii sau în orice alt caz identificat de ABE în temeiul articolului 98 alineatul (5) litera (c).

Riscurile menționate la alineatul (1) litera (a) nu includ riscurile pentru care prezenta directivă sau Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prevăd un tratament tranzitoriu sau riscurile care fac obiectul unor clauze de păstrare a drepturilor obținute.

3. Autoritățile competente stabilesc nivelul fondurilor proprii suplimentare necesare în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a) ca diferență între capitalul considerat adecvat în temeiul alineatului (2) și cerințele de fonduri proprii prevăzute în părțile a treia, a patra, a cincea și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
4. Instituția trebuie să îndeplinească cerința de fonduri proprii suplimentare menționată la articolul 104 alineatul (1) litera (a) cu instrumente de fonduri proprii sub rezerva condițiilor următoare:
 - (a) cel puțin trei sferturi din cerința de fonduri proprii suplimentare trebuie îndeplinită cu fonduri proprii de nivel 1;

- (b) cel puțin trei sferturi din fondurile proprii de nivel 1 trebuie să fie constituite din fonduri proprii de nivel 1 de bază.

Fondurile proprii utilizate pentru îndeplinirea cerinței de fonduri proprii suplimentare prevăzută la articolul 104 alineatul (1) litera (a) nu pot fi utilizate în vederea îndeplinirii niciuneia dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și nici în vederea îndeplinirii cerinței privind amortizorul combinat definită la articolul 128 alineatul (6) din prezenta directivă.

Prin derogare de la al doilea paragraf, fondurile proprii utilizate pentru îndeplinirea cerinței de fonduri proprii suplimentare menționată la articolul 104 alineatul (1) litera (a) care este impusă de către autoritățile competente pentru a aborda riscurile sau elementele de risc care nu sunt acoperite suficient de articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pot fi folosite pentru a îndeplini cerința privind amortizorul combinat menționată la articolul 128 alineatul (6) din prezenta directivă.

5. Autoritatea competentă justifică în scris în mod corespunzător fiecărei instituții decizia de a impune o cerință de fonduri proprii suplimentare în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a), cel puțin prin descrierea clară a evaluării complete a elementelor menționate la alineatele (1)-(4). Aceasta include, în cazul prevăzut la alineatul (1) litera (d), o expunere explicită a motivelor pentru care impunerea de orientări privind capitalul nu mai este considerată suficientă.
6. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează modul în care trebuie măsurate riscurile și elementele de risc menționate la alineatul (2).

ABE se asigură că proiectele de standarde tehnice de reglementare sunt proporționale în raport cu:

- (a) povara în materie de punere în aplicare ce revine instituțiilor și autorităților competente și
- (b) posibilitatea ca nivelul în general mai ridicat al cerințelor de capital care se aplică atunci când instituțiile nu folosesc modele interne să poată justifica impunerea de cerințe de capital mai reduse atunci când se evaluează riscurile și elementele de risc în conformitate cu alineatul (2).

ABE transmite aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la data de [un an de la data intrării în vigoare].

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la alineatul (6) se delegă Comisiei, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 104b

Orientări privind fondurile proprii suplimentare

1. În temeiul strategiilor și procedurilor menționate la articolul 73 și după consultarea autorității competente, instituțiile trebuie să stabilească un nivel adecvat al fondurilor proprii care să depășească suficient de mult cerințele prevăzute în părțile a treia, a patra, a cincea și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în prezenta directivă, inclusiv cerințele de fonduri proprii suplimentare impuse de autoritățile competente în conformitate cu articolul 104 alineatul (1) litera (a), pentru a asigura faptul că:

- (a) fluctuațiile economice ciclice nu duc la o încălcare a cerințelor respective și
 - (b) fondurile proprii ale instituției pot absorbi, fără a se încălca cerințele de fonduri proprii prevăzute în părțile a treia, a patra, a cincea și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerințele de fonduri proprii suplimentare impuse de autoritățile competente în conformitate cu articolul 104 alineatul (1) litera (a), pierderile potențiale identificate în urma simulării de criză prudențială menționată la articolul 100.
2. Autoritățile competente analizează periodic nivelul fondurilor proprii stabilit de către fiecare instituție în conformitate cu alineatul (1), ținând seama de rezultatul analizelor și evaluărilor efectuate în conformitate cu articolele 97 și 101, inclusiv de rezultatele simulărilor de criză menționate la articolul 100.
 3. Autoritățile competente comunică instituțiilor rezultatul analizei prevăzute la alineatul (2). Dacă este cazul, autoritățile competente pot comunica instituțiilor orice ajustări ale nivelului fondurilor proprii stabilit în conformitate cu alineatul (1) pe care se așteaptă ca instituțiile respective să le efectueze.
 4. Autoritățile competente nu comunică instituțiilor că așteaptă o ajustare a nivelului fondurilor proprii, în conformitate cu alineatul (3), atunci când cerința de fonduri proprii suplimentare trebuie impusă în temeiul articolului 104a.
 5. O instituție care nu dă curs așteptărilor prevăzute la alineatul (3) nu face obiectul restricțiilor menționate la articolul 141.

Articolul 104c

Cooperarea cu autoritățile de rezoluție

1. Autoritățile competente consultă autoritățile de rezoluție înainte de a stabili orice cerință de fonduri proprii suplimentare menționată la articolul 104 alineatul (1) litera (a) și înainte de a comunica instituțiilor o așteptare legată de efectuarea de ajustări ale nivelului fondurilor proprii în conformitate cu articolul 104b. În aceste scopuri, autoritățile competente furnizează autorităților de rezoluție toate informațiile disponibile.
 2. Autoritățile competente informează autoritățile de rezoluție relevante cu privire la cerința de fonduri proprii suplimentare impusă instituțiilor în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a) și cu privire la orice așteptare legată de efectuarea de ajustări ale nivelului fondurilor proprii comunicată instituțiilor în conformitate cu articolul 104b.”
- (23) La articolul 105, litera (d) se elimină.
 - (24) La articolul 108, alineatul (3) se elimină.
 - (25) La articolul 109, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„2. Autoritățile competente impun întreprinderilor-mamă și filialelor care fac obiectul prezentei directive să îndeplinească obligațiile prevăzute în secțiunea II din prezentul capitol pe bază consolidată sau subconsolidată, pentru a putea asigura că dispozițiile, procedurile și mecanismele prevăzute în secțiunea II din prezentul capitol sunt coerente și bine integrate și pentru a putea produce orice date și informații relevante în scopul supravegherii. În special, acestea se asigură că întreprinderile-mamă și filialele care fac obiectul prezentei directive pun în aplicare aceste dispoziții, proceduri și mecanisme în cadrul filialelor lor care nu fac obiectul

prezentei directive, inclusiv în cadrul celor stabilite în centre financiare offshore. Respectivile dispoziții, proceduri și mecanisme sunt coerente și bine integrate și filialele respective sunt, de asemenea, în măsură să producă orice date și informații relevante în scopul supravegherii.

3. Obligațiile care decurg din secțiunea II a prezentului capitol privind întreprinderile-filială care nu fac ele însele obiectul prezentei directive nu se aplică în cazul în care instituția-mamă din UE poate demonstra autorităților competente că aplicarea secțiunii II contravine legislației țării terțe în care este stabilită filiala.”

(26) Articolul 113 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 113

Decizii comune privind cerințele prudențiale specifice unei instituții

1. Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată și autoritățile competente responsabile cu supravegherea filialelor unei instituții-mamă din UE sau a unei societăți financiare holding mamă din UE ori a unei societăți financiare holding mixte mamă din UE într-un stat membru depun toate eforturile pentru a ajunge la o decizie comună:
 - (a) cu privire la aplicarea articolelor 73 și 97 pentru a stabili caracterul adecvat al nivelului consolidat al fondurilor proprii deținute de grupul de instituții în ceea ce privește situația sa financiară și profilul său de risc și cu privire la nivelul fondurilor proprii impus pentru aplicarea articolului 104 alineatul (1) litera (a) fiecărei entități din cadrul grupului de instituții, precum și pe bază consolidată;
 - (b) cu privire la măsurile de abordare a oricăror probleme și constatări semnificative legate de supravegherea lichidității, inclusiv legate de caracterul adecvat al organizării și al tratării riscurilor, astfel cum se prevede la articolul 86, și legate de necesitatea impunerii unor cerințe privind lichiditățile specifice instituției, în conformitate cu articolul 105 din prezenta directivă;
 - (c) cu privire la orice așteptări legate de efectuarea de ajustări ale nivelului consolidat al fondurilor proprii în conformitate cu articolul 104b alineatul (3).
2. Deciziile comune menționate la alineatul (1) se iau:
 - (a) în sensul alineatului (1) litera (a), în termen de patru luni de la data la care autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată transmite celorlalte autorități competente relevante un raport ce conține evaluarea riscurilor aferente grupului de instituții efectuată în conformitate cu articolul 104a;
 - (b) în sensul alineatului (1) litera (b), în termen de patru luni de la data la care autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată transmite un raport ce conține evaluarea profilului riscului de lichiditate al grupului de instituții efectuată în conformitate cu articolele 86 și 105;
 - (c) în sensul alineatului (1) litera (c), în termen de patru luni de la data la care autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată transmite un raport ce conține evaluarea riscurilor aferente grupului de instituții efectuată în conformitate cu articolul 104b.

De asemenea, deciziile comune țin seama în mod corespunzător de evaluarea riscurilor aferente filialelor, efectuată de autoritățile competente relevante în conformitate cu articolele 73, 97, 104a și 104b.

Deciziile comune menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) se includ în documente care cuprind motivația completă a deciziilor respective, care se transmit instituției-mamă din UE de către autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată. În caz de dezacord, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată, la solicitarea oricăreia dintre celelalte autorități competente în cauză, consultă ABE. Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată poate consulta ABE din proprie inițiativă.

3. În cazul în care autoritățile competente nu ajung la o decizie comună în termenele menționate la alineatul (2), autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată ia o decizie pe bază consolidată cu privire la aplicarea articolelor 73, 86 și 97, a articolului 104 alineatul (1) litera (a) și a articolelor 104b și 105, după luarea în considerare în mod corespunzător a evaluării riscurilor aferente filialelor efectuată de autoritățile competente relevante. În cazul în care, la încheierea perioadelor menționate la alineatul (2), oricare dintre autoritățile competente în cauză a sesizat ABE în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată își amână decizia și așteaptă decizia pe care o poate lua ABE în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din regulamentul menționat anterior, adoptându-și apoi decizia, în conformitate cu decizia ABE. Perioadele menționate la alineatul (2) se consideră perioade de conciliere în sensul Regulamentului (UE) nr. 1093/2010. ABE își adoptă decizia în termen de o lună. ABE nu poate fi sesizată după expirarea perioadei de patru luni sau după ce s-a luat o decizie comună.

Decizia privind aplicarea articolelor 73, 86 și 97, a articolului 104 alineatul (1) litera (a) și a articolelor 104b și 105 se ia de respectivele autorități competente responsabile cu supravegherea filialelor unei instituții de credit-mamă din UE sau ale unei societăți financiare holding mamă din UE ori ale unei societăți financiare holding mixte mamă din UE pe bază individuală sau subconsolidată, după luarea în considerare în mod corespunzător a opiniilor și rezervelor exprimate de autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată. În cazul în care, la încheierea oricăreia dintre perioadele menționate la alineatul (2), oricare dintre autoritățile competente în cauză a sesizat ABE în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente își amână decizia și așteaptă luarea unei decizii de către ABE în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din regulamentul menționat anterior, adoptându-și apoi decizia, în conformitate cu decizia ABE. Perioadele menționate la alineatul (2) se consideră perioade de conciliere în sensul regulamentulului menționat anterior. ABE își adoptă decizia în termen de o lună. ABE nu poate fi sesizată după expirarea perioadei de patru luni sau după ce s-a luat o decizie comună.

Deciziile se includ într-un document care cuprinde motivația completă și țin seama de evaluarea riscurilor și de opiniile și rezervele celorlalte autorități competente exprimate în termenele menționate la alineatul (2). Documentul se transmite de către autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată tuturor autorităților competente în cauză și instituției-mamă din UE.

Atunci când ABE a fost consultată, toate autoritățile competente țin seama de avizul acesteia și explică orice abatere semnificativă de la avizul respectiv.

4. Deciziile comune menționate la alineatul (1) și deciziile luate de autoritățile competente în absența unei decizii comune menționate la alineatul (3) sunt recunoscute ca fiind determinante și sunt aplicate de către autoritățile competente în statele membre în cauză.

Deciziile comune menționate la alineatul (1) și orice decizie luată în absența unei decizii comune, în conformitate cu alineatul (3), se actualizează în fiecare an sau, în circumstanțe excepționale, atunci când o autoritate competentă responsabilă cu supravegherea filialelor unei instituții-mamă din UE sau ale unei societăți financiare holding mamă din UE ori ale unei societăți financiare holding mixte mamă din UE transmite o cerere scrisă și complet motivată autorității responsabile cu supravegherea consolidată, în vederea actualizării deciziei privind aplicarea articolului 104 alineatul (1) litera (a) și a articolelor 104b și 105. În cazul din urmă, actualizarea poate fi tratată pe bază bilaterală, între autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată și autoritatea competentă care formulează cererea.

5. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a procesului decizional comun menționat în prezentul articol în ceea ce privește aplicarea articolelor 73, 86 și 97, a articolului 104 alineatul (1) litera (a) și a articolelor 104b și 105, pentru a facilita luarea deciziilor comune.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 iulie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”.

- (27) La articolul 116 alineatul (1) primul paragraf, se adaugă următoarea teză:

„Se instituie colegii de supraveghetori și atunci când toate filialele unei instituții-mamă din UE, ale unei societăți financiare holding mamă din UE ori ale unei societăți financiare holding mixte mamă din UE sunt situate într-o țară terță.”

- (28) La articolul 119, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Sub rezerva articolului 21a, statele membre adoptă orice măsuri necesare pentru a include societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte în supravegherea consolidată.”

- (29) La articolul 120, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Atunci când o societate financiară holding mixtă face obiectul unor dispoziții echivalente în temeiul prezentei directive și al Directivei 2009/138/CE, în special în ceea ce privește supravegherea bazată pe riscuri, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată poate, de comun acord cu supraveghetorul grupului din sectorul asigurărilor, să aplice respectivei societăți financiare holding mixte numai dispozițiile directivei referitoare la sectorul financiar cel mai important, astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2002/87/CE.”

- (30) La articolul 131, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Statele membre desemnează autoritatea responsabilă cu identificarea, pe bază consolidată, a instituțiilor de importanță sistemică globală (G-SII) și, pe bază individuală, subconsolidată sau consolidată, după caz, a altor instituții de importanță sistemică (O-SII), care au fost autorizate în jurisdicția lor. Autoritatea respectivă este autoritatea competentă sau autoritatea desemnată. Statele membre pot desemna mai multe autorități.

O instituție de importanță sistemică globală poate fi oricare dintre următoarele:

- (a) un grup condus de o instituție-mamă din UE, de o societate financiară holding mamă din UE sau de o societate financiară holding mixtă mamă din UE sau
- (b) o instituție care nu este o filială a unei instituții-mamă din UE, a unei societăți financiare holding mamă din UE sau a unei societăți financiare holding mixte mamă din UE.

O instituție de importanță sistemică poate fi ori un grup condus de o instituție-mamă din UE, de o societate financiară holding mamă din UE sau de o societate financiară holding mixtă mamă din UE, ori o instituție.”.

(31) La articolul 141, alineatele (1)-(6) se înlocuiesc cu următorul text:

„1. O instituție care îndeplinește cerința privind amortizorul combinat nu trebuie să efectueze o distribuire în legătură cu fondurile proprii de nivel 1 de bază într-o măsură care ar reduce fondurile sale proprii de nivel 1 de bază până la un nivel la care cerința privind amortizorul combinat nu mai este îndeplinită.

2. O instituție care nu îndeplinește cerința privind amortizorul combinat trebuie să calculeze suma maximă distribuibilă („MDA” - *Maximum Distributable Amount*) în conformitate cu alineatul (4) și să notifice autorităților competente respectiva MDA.

Atunci când se aplică primul paragraf, instituția nu trebuie să întreprindă niciuna dintre acțiunile de mai jos înainte de a calcula MDA:

- (a) efectuarea unei distribuiri în legătură cu fondurile proprii de nivel 1 de bază;
- (b) crearea unei obligații de plată a unei remunerații variabile sau a unor beneficii discreționare de tipul pensiilor ori plata unei remunerații variabile în cazul în care obligația de plată a fost creată într-un moment în care instituția nu îndeplinea cerințele privind amortizorul combinat;
- (c) efectuarea de plăți legate de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar.

3. Atunci când o instituție nu îndeplinește sau nu depășește cerința privind amortizorul combinat, aceasta nu poate efectua distribuiri ce depășesc MDA calculată în conformitate cu alineatul (4) prin niciuna dintre acțiunile menționate la alineatul (2) al doilea paragraf literele (a), (b) și (c). O instituție nu poate întreprinde niciuna dintre acțiunile menționate la alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) sau (b) înainte de a fi efectuat plățile datorate pentru instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar.

4. Instituțiile trebuie să calculeze MDA prin înmulțirea sumei calculate în conformitate cu alineatul (5) cu factorul stabilit în conformitate cu alineatul (6). Din MDA se deduc oricare dintre acțiunile menționate la alineatul (2) al doilea paragraf litera (a), (b) sau (c).

5. Suma de înmulțit în conformitate cu alineatul (4) constă în:

- (a) profiturile intermediare neincluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază în temeiul articolului 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care au fost generate de când s-a luat cea mai recentă decizie privind distribuirea profiturilor sau după întreprinderea oricăreia dintre acțiunile menționate în prezentul articol la alineatul (2) al doilea paragraf litera (a), (b) sau (c)

plus

- (a) profiturile de la sfârșit de exercițiu financiar neincluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază în temeiul articolului 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care au fost generate de când s-a luat cea mai recentă decizie privind distribuirea profiturilor sau de când s-a întreprins una dintre acțiunile menționate în prezentul articol la alineatul (2) al doilea paragraf litera (a), (b) sau (c)

minus

- (b) sumele care ar trebui achitate ca taxe și impozite dacă ar fi reportate elementele specificate la prezentul alineat literele (a) și (b).

6. Factorul trebuie stabilit după cum urmează:

- (a) atunci când fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de instituție care nu sunt utilizate pentru a îndeplini vreuna dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92a și la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la articolele 45c și 45d din Directiva 2014/59/UE și la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, exprimate ca procent din quantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în prima cuartilă (și anume, cea mai scăzută) a cerinței privind amortizorul combinat, factorul este 0;
- (b) atunci când fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de instituție care nu sunt utilizate pentru a îndeplini vreuna dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92a și la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la articolele 45c și 45d din Directiva 2014/59/UE și la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, exprimate ca procent din quantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în a doua cuartilă a cerinței privind amortizorul combinat, factorul este 0,2;
- (c) atunci când fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de instituție care nu sunt utilizate pentru a îndeplini vreuna dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92a și la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la articolele 45c și 45d din Directiva 2014/59/UE și la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, exprimate ca procent din quantumul total a expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în a treia cuartilă a cerinței privind amortizorul combinat, factorul este 0,4;
- (d) atunci când fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de instituție care nu sunt utilizate pentru a îndeplini vreuna dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92a și la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la articolele 45c și 45d din Directiva 2014/59/UE și la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, exprimate ca procent din quantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în a patra cuartilă (și anume, cea mai mare) a cerinței privind amortizorul combinat, factorul este 0,6;

Limitele superioară și inferioară ale fiecărei quartile a cerinței privind amortizorul combinat trebuie calculate după cum urmează:

$$\text{Limita inferioară a quartilei} = \frac{\text{cerința privind amortizorul combinat}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Limita superioară a quartilei} = \frac{\text{cerința privind amortizorul combinat}}{4} \times Q_n$$

« Q_n » indică numărul ordinal al quartilei în cauză.”.

(32) Se introduce următorul articol 141a:

„Articolul 141a

Neîndeplinirea cerinței privind amortizorul combinat

1. Se consideră că o instituție nu îndeplinește cerința privind amortizorul combinat în sensul articolului 141 atunci când nu deține fonduri proprii și pasive eligibile în cuantumul necesar și de calitate necesară pentru a îndeplini în același timp cerința definită la articolul 128 alineatul (6) și fiecare dintre cerințele prevăzute:
 - (a) la articolul 92 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerința prevăzută la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă;
 - (b) la articolul 92 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerința prevăzută la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă;
 - (c) la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerința prevăzută la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă;
 - (d) la articolul 92a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolele 45c și 45d din Directiva 2014/59/UE.
 2. Prin derogare de la alineatul (1), nu se consideră că o instituție nu îndeplinește cerința privind amortizorul combinat în sensul articolului 141 atunci când sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
 - (a) instituția îndeplinește cerința privind amortizorul combinat definită la articolul 128 alineatul (6) și fiecare dintre cerințele menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c);
 - (b) neîndeplinirea cerințelor menționate la alineatul (1) litera (d) este cauzată exclusiv de incapacitatea instituției de a înlocui pasivele care nu mai îndeplinesc criteriile de eligibilitate sau de scadență prevăzute la articolele 72b și 72c din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (c) neîndeplinirea cerințelor menționate la alineatul (1) litera (d) nu durează mai mult de 6 luni.”.
- (33) La articolul 145, se adaugă următoarele litere (j) și (k):
- „(j) completarea articolului 2 alineatele (5a) și (5b), prin stabilirea, pe baza informațiilor de care dispune, a următoarelor elemente:
- (i) dacă instituțiile sau categoriile de instituții îndeplinesc condițiile prevăzute la articolele respective sau
 - (ii) dacă instituțiile sau categoriile de instituții nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute la articolele respective;

(k) efectuarea de modificări ale listei prevăzute la articolul 2 alineatul (5):

- (i) prin eliminarea de instituții sau categorii de instituții, atunci când instituția sau categoria de instituții relevantă a încetat să mai existe;
- (ii) prin efectuarea modificărilor necesare atunci când denumirea instituției sau categoriei de instituții relevante s-a schimbat.”.

(34) La articolul 146, litera (a) se elimină.

(35) La articolul 161 se adaugă următorul alineat (10):

„10. Până la 31 decembrie 2023, Comisia examinează modul de implementare și aplicare a competențelor de supraveghere menționate la articolul 104 alineatul (1) literele (j) și (l) și întocmește un raport pe care îl prezintă Parlamentului European și Consiliului.”.

Articolul 2 *Transpunere*

1. Statele membre adoptă și publică până la [un an de la intrarea în vigoare a prezentei directive] cel târziu actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică aceste acte începând cu [un an + 1 zi de la intrarea în vigoare a prezentei directive]. Cu toate acestea, dispozițiile necesare pentru a se conforma modificărilor prevăzute la articolul 1 punctele 13 și 18 prin care se modifică articolele 84 și 98 din Directiva 2013/36/UE se aplică de la [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3 *Intrarea în vigoare*

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4 *Destinatari*

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,
Președintele

Pentru Consiliu,
Președintele